

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

16. februar 2012 *

»Appeller — antidumpingtold — forordning (EF) nr. 954/2006 — import af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kroatien, Rumænien, Rusland og Ukraine — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 2, stk. 10, litra i), artikel 3, stk. 2, 3 og 5-7, artikel 18, stk. 3, og artikel 19, stk. 3 — fastsættelse af den normale værdi og skaden — begrebet »økonomisk enhed« — ret til forsvar — manglende begrundelse«

I de forenede sager C-191/09 P og C-200/09 P,

angående to appeller i henhold til artikel 56 i statuten for Domstolen, indgivet henholdsvis den 20. og den 26. maj 2009

Rådet for Den Europæiske Union ved J.-P. Hix og B. Driessen, som befuldmægtigede, samt
Rechtsanwalt G. Berrisch,

appellant,

de øvrige parter i appelsagen:

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), tidligere
Nikopolsky Seamless Tubes Plant »Niko Tube« ZAT, Nikopol (Ukraine),

Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), tidligere
Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, Dnipropetrovsk (Ukraine)

ved avocat P. Vander Schueren og solicitor N. Mizulin,

sagsøgere i første instans,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved H. van Vliet og C. Clyne, som befuldmægtigede,

intervenient i første instans,

og

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved H. van Vliet og C. Clyne, som befuldmægtigede,

appellant,

de øvrige parter i appelsagen:

* Processprog: engelsk.

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), tidligere Nikopolsky Seamless Tubes Plant »Niko Tube« ZAT, Nikopol (Ukraine)

Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), tidligere Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, à Dnipropetrovsk (Ukraine),

ved avocat P. Vander Schueren og solicitor N. Mizulin,

sagsøgere i første instans,

Rådet for Den Europæiske Union ved J.-P. Hix og B. Driessen, som befuldmægtigede, samt Rechtsanwalt G. Berrisch,

sagsøgt i første instans,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (refererende dommer) og D. Šváby,

generaladvokat: P. Mengozzi

justitssekretær: fuldmægtig R. Şereş,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 18. november 2010,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 14. april 2011,

afsagt følgende

Dom

- 1 I deres respektive appelskrifter har Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber nedlagt påstand om ophævelse af dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 10. marts 2009, Interpipe Niko Tube ZAT og Interpipe NTRP mod Rådet (sag T-249/06, Sml. II, s. 383, herefter »den appellerede dom«), for så vidt som Retten har annulleret artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 954/2006 af 27. juni 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kroatien, Rumænien, Rusland og Ukraine og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/97 og (EF) nr. 348/2000, om afslutning af interim- og udløbsundersøgelserne af antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien samt om afslutning af interimundersøgelserne af antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien og i Kroatien og Ukraine (EUT L 175, s. 4, herefter »den anfægtede forordning«).
- 2 Med deres fælles fremsatte kontraappel har Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko tube ZAT), tidligere Nikopolsky Seamless Tubes Plant »Niko Tube« ZAT (herefter »Niko Tube«), og Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), tidligere Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT (herefter »NTRP«), ligeledes nedlagt påstand om ophævelse af den appellerede dom, for så vidt som den ikke har annulleret hele den anfægtede forordning.

Retsforskrifter

3 Bestemmelserne om Det Europæiske Fællesskabs anvendelse af antidumpingforanstaltninger findes i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 56 s. 1), som ændret ved Rådets forordning nr. 461/2004 af 8. marts 2004 (EUT L 77, s. 12, herefter »grundforordningen«).

4 Grundforordningens artikel 2, stk. 8 og 9, bestemmer:

»8. Eksportprisen er den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen, når den sælges fra eksportlandet til Fællesskabet.

9. Foreligger der ingen eksportpris, eller viser det sig, at der ikke kan fæstes lid til eksportprisen på grund af en forretningsmæssig forbindelse eller en kompensationsaftale mellem eksportøren og importøren eller en tredjepart, kan eksportprisen beregnes på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer første gang videresælges til en uafhængig køber, eller hvis varerne ikke videresælges til en uafhængig køber eller ikke videresælges i den stand, hvori de er indført, på ethvert rimeligt grundlag.

[...]«

5 Denne forordnings artikel 2, stk. 10, fastsætter under overskriften »Sammenligning« de kriterier, på grundlag af hvilke Den Europæiske Unions institutioner foretager en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi. Artiklen bestemmer navnlig:

»Der foretages en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi. Denne sammenligning foretages i samme handelsled for salg, der finder sted på tidspunkter, som ligger så tæt op ad hinanden som muligt, og med behørig hensyntagen til andre forskelle, som berører sammenligneligheden af priser. Når den normale værdi og den konstaterede eksportpris ikke er umiddelbart sammenlignelige, tages der i hvert enkelt tilfælde i form af justeringer behørigt hensyn til forskelle i faktorer, der påstås og påvises at påvirke priserne og dermed prisernes sammenlignelighed. Enhver dobbeltjustering skal undgås, navnlig i henseende til rabatter, afslag, mængder og handelsled. Er de fastsatte betingelser herfor opfyldt, kan der foretages justeringer for nedenstående faktorer:

[...]

i) *Provision*

Der foretages en justering for forskelle i provision, der betales i forbindelse med de pågældende salg. Begrebet »provision« anses for at indbefatte den avance, en forhandler af varen eller den samme vare modtager, hvis en sådan forhandler har samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis.

[...]«

6 Denne forordnings artikel 3, som vedrører konstatering af skade, bestemmer:

»[...]

2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse både af a) omfanget af dumpingimporten og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Fællesskabet og b) denne indførsels følger virkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

3. Med hensyn til omfanget af dumpingimporten fastslås det, om der har været tale om en betydelig stigning i dumpingimporten enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Fællesskabet. Hvad angår dumpingimportens virkning på priserne tages det i betragtning, om dumpingvarerne udbydes til en væsentlig lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Fællesskabet, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

[...]

5. Undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation, herunder følgende: at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger at overvinde virkningerne af tidligere dumping eller subsidier; størrelsen af den aktuelle dumpingmargin; den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital, kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Fællesskabet; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer. Denne liste er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

6. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 2, påvises, at dumpingimporten forvolder skade som defineret i [grundforordningen]. Dette indebærer specielt en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 3, er årsag til de følgevirkninger for en erhvervsgren i Fællesskabet, som er omhandlet i stk. 5, og at følgevirkningerne er væsentlige.

7. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end dumpingimporten, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives dumpingimporten i henhold til stk. 6. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter bl.a. mængde og priser for så vidt angår importvarer, som ikke sælges til dumpingpriser, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Fællesskabet, den teknologiske udvikling samt EF-erhvervsgrenens eksportresultater og produktivitet.

[...]«

7 Samme forordnings artikel 18 med overskriften »Manglende samarbejde« bestemmer navnlig:

»1. I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. Konstateres det, at en berørt part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger. Berørte parter bør gøres bekendt med følgerne af manglende samarbejdsvilje.

[...]

3. Selv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, bør der ikke ses bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og den pågældende part har handlet efter bedste evne.

[...]«

8 Grundforordningens artikel 19, stk. 3, har følgende ordlyd:

»Anses en anmodning om fortrolig behandling ikke for berettiget, og er den, der meddeler oplysningerne, enten ikke rede til at stille oplysningerne til rådighed eller til at tillade, at de fremlægges i generaliseret form eller i sammendrag, kan disse oplysninger lades ude af betragtning, medmindre det på relevant grundlag og passende måde kan godtgøres, at oplysningerne er korrekte [...]«

9 Denne forordnings artikel 20 med overskriften »Fremlæggelse af oplysninger« bestemmer:

»[...]

2. De parter, der er nævnt i stk. 1, kan anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller afslutning af en undersøgelse eller en procedure uden indførelse af foranstaltninger, idet der lægges særlig vægt på at fremlægge sådanne kendsgerninger og betragtninger, som afviger fra dem, der lå til grund for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger.

[...]

4. Den endelige fremlæggelse af oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger og normalt ikke senere end en måned, før der træffes endelig afgørelse, eller Kommissionen fremlægger forslag om endelige foranstaltninger i henhold til artikel 9. Er Kommissionen ikke i stand til at fremlægge visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal der fremlægges snarest muligt derefter. Fremlæggelsen af oplysningerne foregriber ikke senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe, men træffes sådanne afgørelser på grundlag af andre kendsgerninger og betragtninger, skal disse fremlægges snarest muligt.

[...]«

Sagens baggrund

10 Præmis 5-20 i den appellerede dom, gengivet herefter, redegør for de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for søgsmålet:

»5 [Niko Tube og NTRP] er ukrainske selskaber, der fremstiller sømløse rør. [Niko Tube og NTRP] er tilknyttet to salgsselskaber: SPIG Interpipe [herefter »SPIG«], der er etableret i Ukraine, og Sepco SA [herefter »Sepco«], der er etableret i Schweiz.

6 Efter klage indgivet den 14. februar 2005 af Komitéen til Forsvar for Den Europæiske Unions Sømløse Stålrørsindustri indledte Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 5 en antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kroatien, Rumænien, Rusland og Ukraine. Kommissionen indledte ligeledes i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, to interimundersøgelser af antidumpingtolden på importen af sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien og i Kroatien og Ukraine. Meddelelsen om indledning af disse procedurer blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 31. marts 2005 (EUT C 77, s. 2).

7 Den heraf følgende undersøgelse af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. januar 2004 til den 31. december 2004 (herefter »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser med henblik på vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2001 til udgangen af undersøgelsesperioden.

- 8 I betragtning af det store antal fællesskabsproducenter udvalgte Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17 en stikprøve bestående af fem fællesskabsproducenter, som skulle være omfattet af undersøgelsen. Den oprindelige stikprøve bestod af følgende fem fællesskabsproducenter: Dalmine SpA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Tubos Reunidos SA, Vallourec & Mannesmann France SA (herefter »V & M Frankrig«), V & M Deutschland GmbH (herefter »V & M Tyskland«). Siden Benteler Stahl/Rohr valgte ikke at samarbejde, erstattede Kommissionen dette selskab med Rohrwerke Maxhütte GmbH.
- 9 Ved skrivelser af 6. juni og 14. juli 2005 fremsendte både [Niko Tube og NTRP] og [SPIG] samt Sepco deres besvarelse af antidumpingspørgeskemaet til Kommissionen. Kontrolbesøg i [Niko Tube og NTRP's] og [SPIG's] lokaler fandt sted mellem den 17. og 26. november 2005.
- 10 Kommissionen tilsendte den 27. februar 2006 [Niko Tube og NTRP] det første dokument med endelige oplysninger, der indeholdt en beskrivelse af de faktiske omstændigheder og de grunde, hvorpå den støttede sit forslag om vedtagelse af endelige antidumpingforanstaltninger. Ved skrivelse af 22. marts 2006 anfægtede [Niko Tube og NTRP] formelt Kommissionens konklusioner i henhold til det første dokument med endelige oplysninger. De gjorde gældende, at Kommissionen med urette havde medtaget oplysninger vedrørende varer, som de ikke fremstillede, at Kommissionen havde sammenlignet den normale værdi og eksportprisen i forskellige handelsled, hvilket er uforeneligt med grundforordningens artikel 2, stk. 10, første afsnit, og at Kommissionen havde tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 9, ved at behandle Sepco som importør og ved at fastlægge dette selskabs eksportpris ved hjælp af en rekonstruktion.
- 11 Den 24. marts 2006 foranstaltede Kommissionen en høring med deltagelse af [Niko Tube og NTRP] med henblik på at drøfte spørgsmålet om beregning af dumpingmargenen samt deres tilbud om tilsagn vedrørende priser. Den 30. marts 2006 afholdtes et andet møde om skaden.
- 12 Ved telefax af 3. april 2006 fremsendte [Niko Tube og NTRP] en anmodning til Kommissionen om oplysninger vedrørende fællesskabserhvervsgrænsens samarbejde.
- 13 Den 24. april 2006 vedtog Kommissionen det andet dokument med endelige oplysninger. Med dette dokument meddelte Kommissionen afslag på anmodningen om fritagelse for beregning af den normale værdi af visse varer, der ikke fremstilles af [Niko Tube og NTRP], dvs. varer, der vedrører varekontrolnumrene (herefter »NCP«) KE4. Kommissionen foretog også en justering af Sepcos salg, som ikke blev foretaget på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 9, men i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Endelig har Kommissionen i dette dokument fremlagt oplysninger om fællesskabserhvervsgrænsens samarbejde.
- 14 Ved telefax af 26. april 2006 oplyste Kommissionen [Niko Tube og NTRP] om, at de oplysninger, der blev indsendt som svar på spørgeskemaet i antidumpingundersøgelsen og kontrolleret af embedsmænd fra Kommissionen, viste, at nukleare rør med varekontrolnumre KE4 ikke blev fremstillet af dem.
- 15 [Niko Tube og NTRP] fremsatte deres bemærkninger til det andet dokument med endelige oplysninger i en skrivelse til Kommissionen den 4. maj 2006.
- 16 Ved skrivelse af 30. maj 2006 har Kommissionen forklaret [Niko Tube og NTRP] grundene til, at den ikke havde accepteret deres tilbud om tilsagn af 22. marts 2006.
- 17 Den 7. juni 2006 vedtog og offentliggjorde Kommissionen sit forslag til Rådets forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kroatien, Rumænien, Rusland og Ukraine, om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/97 og (EF) nr. 348/2000, om afslutning af interimis- og udløbsundersøgelserne af

antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien samt om afslutning af interimundersøgelserne af antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien og i Kroatien og Ukraine.

- 18 I en telefax, der blev modtaget af [Niko Tube og NTRP] den 26. juni 2006 kl. 19:06, svarede Kommissionen på de argumenter, som [Niko Tube og NTRP] havde fremført i telefaxen af 26. april 2006 og i skrivelsen af 4. maj 2006, med undtagelse af argumentet vedrørende manglende samarbejde inden for fællesskabserhvervsgrenen. I en skrivelse til [Niko Tube og NTRP] af 16. juni 2006, som de modtog den 27. juni 2006, svarede Kommissionen på [Niko Tube og NTRP] bemærkninger vedrørende fællesskabserhvervsgrenens deltagelse i proceduren.
- 19 Den 27. juni 2006 vedtog Rådet [den anfægtede forordning].
- 20 Med [denne] forordning har Rådet indført en antidumpingtold på 25,1% på sagsøgernes import af visse sømløse rør af jern eller stål.«

Sagen for Retten og den appellerede dom

- 11 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 8. september 2006 anlagde Niko Tube og NTRP sag med påstand om annullation af den anfægtede forordning.
- 12 Ved dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 1. december 2006 anmodede Kommissionen om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Rådets påstande. Ved kendelse af 16. januar 2007 gav formanden for Rettens Femte Afdeling tilladelse til denne intervention. Ved skrivelse af 27. februar 2007 meddelte Kommissionen Retten, at den frafaldt interventionsindlæg, men at den ville deltage i retsmødet.
- 13 Med deres første anbringende til støtte for annullationspåstanden gjorde Niko Tube og NTRP gældende, at Rådet havde foretaget en åbenbart urigtig vurdering og tilsidesat princippet om forbud mod forskelsbehandling ved at tage hensyn til oplysninger om de rør, der ikke fremstilles af dem, ved beregningen af den normale værdi.
- 14 Inden for rammerne af deres andet anbringende gjorde Niko Tube og NTRP gældende, at Rådet tilsidesatte grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3 og 5-7, og denne forordnings artikel 19, stk. 3, samt princippet om forbud mod forskelsbehandling, da det ved fastlæggelsen af skaden støttede sig på oplysninger om de fem EU-producenter, som var omfattet af stikprøven, selv om disse producenter ikke samarbejdede fuldt ud.
- 15 Med det tredje anbringende i deres søgsmål havde Niko Tube og NTRP gjort gældende, at idet de af stikprøven omfattede EU-producenter ikke samarbejdede fuldt ud, var graden af støtte til klagen fra EU-erhvervsgrenen mindre end det foreskrevne minimum på 25% af de producenter, der repræsenterer EU's produktion. Rådet tilsidesatte således grundforordningens artikel 5, stk. 4, ved ikke at afslutte antidumpingproceduren.
- 16 Inden for rammerne af det fjerde anbringende gjorde Niko Tube og NTRP til støtte for deres søgsmål gældende, at Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), og dennes artikel 2, stk. 10, første afsnit, idet det fra Sepecos salgpris trak et beløb, der svarer til den provision, som ville være blevet oppebåret af en agent, der arbejder på provisionsbasis, som justering i forbindelse med sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen.

- 17 Med deres femte anbringende gjorde Niko Tube og NTRP gældende, at Rådet tilsidesatte princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet det afviste deres tilbud om tilsagn.
- 18 Endelig vedrørte det sjette anbringendes fem led, som Niko Tube og NTRP havde gjort gældende, en tilsidesættelse af retten til forsvar og/eller begrundelsespligten i forbindelse med deres argumenter om henholdsvis hensyntagen til rør, der ikke fremstilles af dem, ved beregningen af den normale værdi, om det manglende samarbejde fra fællesskabserhvervsgrænens side, om justeringen, der blev foretaget af den af Sepco anvendte eksportpris, om afvisningen af sagsøgernes tilbud om tilsagn og inden for rammerne af behandlingen af salgsomkostninger, administrative omkostninger og andre af SPIG's generalomkostninger.
- 19 Retten fandt, at der var grund til at opdele gennemgangen af disse seks anbringender i forhold til de faktiske omstændigheder, som de vedrørte, således at den under de tilsvarende overskrifter i rækkefølge behandlede beregningen af den normale værdi, konsekvenserne af den manglende besvarelse af spørgeskemaerne fra selskaber tilknyttet EU-producenter, den foretagne justering af Sepcos salgspris, Niko Tubes og NTRP's tilbud om tilsagn og behandlingen af SPIG Interpipes salgsomkostninger, administrationsomkostninger og øvrige generalomkostninger.
- 20 Ved den appellerede dom forkastede Retten hovedparten af de anbringender og argumenter, som Niko Tube og NTRP havde gjort gældende.
- 21 Retten tog imidlertid i den appellerede doms præmis 177-190 for så vidt angår NTRP det led af det fjerde anbringende til følge, hvorefter Rådet anlagde et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), i det omfang det foretog en justering af den af Sepco anvendte eksportpris inden for rammerne af transaktioner vedrørende rør fremstillet af NTRP.
- 22 Retten tog ligeledes i den appellerede doms præmis 200-211 det led af det sjette anbringende til følge, som Niko Tube og NTRP havde gjort gældende vedrørende en tilsidesættelse af retten til forsvar, inden for rammerne af den justering, som Rådet foretog i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i).
- 23 Som følge heraf annullerede Retten den anfægtede forordnings artikel 1, i det omfang den antidumpingtold, der var fastsat for eksport til Fællesskabet af varer fremstillet af Niko Tube og NTRP, oversteg den told, der ville være pålagt, hvis der ikke var foretaget justering af eksportprisen med henvisning til en provision, når salgene var blevet gennemført gennem den tilknyttede forhandler Sepco. Retten forkastede i det øvrige Niko Tubes og NTRP's søgsmål.

Retsforhandlingerne for Domstolen og parternes påstande

- 24 Rådet har ved appelskrift indleveret til Domstolens Justitskontor den 29. maj 2009 iværksat appel af dommen. Denne appel blev registreret under sagsnummer C-191/09 P.
- 25 Kommissionen har ved appelskrift indleveret til Domstolens Justitskontor den 27. maj 2009 iværksat appel af dommen. Denne appel blev registreret under sagsnummer C-200/09 P.
- 26 Ved kendelse afsagt den 15. juli 2009 har Domstolens præsident besluttet at forene sagerne C-191/09 P og C-200/09 P med henblik på den skriftlige forhandling, den mundtlige forhandling og dommen.

- 27 Med sit appelskrift i sag C-191/09 P har Rådet nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede dom afsagt af Retten ophæves, for så vidt som Retten dels annullerede den anfægtede forordnings artikel 1, for så vidt som antidumpingtolden for eksport til Det Europæiske Fællesskab af varer fremstillet af Niko Tube og NTRP overstiger den told, der ville være pålagt, hvis der ikke var foretaget justering af eksportprisen med henvisning til en provision, når salgene var blevet gennemført gennem den tilknyttede forhandler Sepco, dels pålagde Rådet at bære sine egne omkostninger og betale en fjerdedel af Niko Tube og NTRP's omkostninger.
 - Rådet frifindes i annulationssøgsmålet anlagt af Niko Tube og NTRP.
 - Niko Tube og NTRP tilpligtes at betale de med appelsagen og sagens behandling for Retten forbundne omkostninger.
- 28 Med sit appelskrift i sag C-200/09 P har Kommissionen nedlagt følgende påstande:
- Ophævelse af punkt 1 i domskonklusionen i den appellerede dom.
 - Afvisning af det af Niko Tube og NTRP anlagte annulationssøgsmål i sin helhed.
 - Niko Tube og NTRP tilpligtes at betale Kommissionens omkostninger i forbindelse med appelsagen.
- 29 I deres svarskrift i de forenede sager C-191/09 P og C-200/09 P har Niko Tube og NTRP nedlagt følgende påstande:
- Rådets og Kommissionens appeller forkastes, idet de delvist ikke kan antages til realitetsbehandling og under alle omstændigheder er helt ugrundede.
 - Den appellerede dom stadfæstes, for så vidt som Niko Tubes og NTRP's påstand om annulation delvist tages til følge, og den anfægtede forordning annulleres, for så vidt som antidumpingtolden for eksport til Det Europæiske Fællesskab af varer fremstillet af Niko Tube og NTRP overstiger den told, der ville være pålagt, hvis der ikke var foretaget justering af eksportprisen med henvisning til en provision, når salgene var blevet gennemført gennem den tilknyttede salgsselskab Sepco.
 - Idømmelsen af sagsomkostningerne i den appellerede dom opretholdes, og Rådet og Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne for Domstolen.
- 30 Med sit svarskrift i sagerne C-191/09 P og C-200/09 P har Niko Tube og NTRP iværksat kontraappel, hvormed de har nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som Retten ikke ophævede den anfægtede forordning i sin helhed, og for så vidt som den pålagde Niko Tube og NTRP i første instans at bære tre fjerdedele af omkostningerne.
 - Den anfægtede forordning ophæves i sin helhed.
 - Rådet og Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne for begge retsinstanser.
- 31 I sin replik til kontraappellen har Rådet i sag C-191/09 P nedlagt følgende påstande:
- Kontraappellen forkastes.
 - Subsidiært hjemvises sagen til Retten.

- Mere subsidiært afvises sagen.
- Niko Tube og NTRP tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med kontraappellen.

32 I sin replik til kontraappellen har Kommissionen i sag C-200/09 P nedlagt følgende påstande:

- kontraappellen forkastes,
- subsidiært hjemvises sagen til Retten,
- Niko Tube og NTRP tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Hovedappellerne

- 33 Til støtte for sin appel har Rådet gjort syv anbringender gældende. De fire første anbringender vedrører den justering, der er foretaget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i).
- 34 Til støtte for sin appel har Kommissionen gjort fire anbringender gældende, hvoraf de tre første er analoge med Rådets fire første anbringender.
- 35 Rådets første fire anbringender og Kommissionens tre første anbringender bør på grund af deres lighed behandles samlet.

Om Rådets første til fjerde anbringende i hovedappellen og Kommissionens første til tredje anbringende i hovedappellen

Parternes argumenter

- 36 Med det første anbringende har Rådet gjort gældende, at Retten urigtigt har anvendt retspraksis om begrebet »enkelt økonomisk enhed« analogt i forbindelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Retten har ligeledes fejlagtigt henvist til denne retspraksis for at fastslå, om Unionens institutioner havde bevist, at de nødvendige betingelser for at foretage denne justering i henhold til forordningens artikel 2, stk. 10, litra i), var opfyldt. Ifølge Rådet følger det af Domstolens faste praksis, at fastsættelsen af den normale værdi, eksportprisen og sammenligningen af de to er underlagt særskilte regler, der hver skal overholdes for deres eget vedkommende. Rådet har ligeledes støttet sig til Domstolens praksis for at hævde, at begrebet »enkelt økonomisk enhed« udelukkende vedrører visse særlige situationer i forbindelse med beregningen af den normale værdi, idet Domstolen navnlig har bekræftet, at institutionerne, i de pågældende sager, med rette havde beregnet den normale værdi på grundlag af salg foretaget af de tilknyttede selskaber, der var ansvarlige for handel på det nationale marked til fordel for uafhængige købere.
- 37 Rådet har understreget, at spørgsmålet i det foreliggende tilfælde ikke vedrører fastsættelsen af eksportprisen, men justeringen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), dvs. sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen. Retten har nøjedes med at fastslå, at retspraksis vedrørende begrebet »enkelt økonomisk enhed« fandt analogt anvendelse ved beregningen af eksportprisen, men har efterfølgende anvendt denne retspraksis til at fastlægge, under hvilke betingelser en justering i henhold til denne forordnings artikel 2, stk. 10, litra i), kan besluttes. Der er tale om endnu en retlig fejl. Retten har desuden ligeledes tilsidesat forpligtelsen til at begrunde sin afgørelse, for så vidt som den ikke i tilstrækkeligt omfang har begrundet denne analoge anvendelse af begrebet »enkelt økonomisk enhed« ved beregningen af eksportprisen.

- 38 Med sit andet anbringende har Rådet gjort gældende, at Retten har tilsidesat reglerne om den bevisbyrde, som påhviler Unionens institutioner, når de foretager en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), og at den følgelig ikke anvendte den rette prøvelsesstandard for vurderingen af disse institutioners beslutning om at foretage en sådan justering. For at begrunde en justering i henhold til denne bestemmelse i grundforordningen er det påkrævet, at en særlig forudliggende faktor påvirker prisernes sammenlignelighed. Det fremgår af Domstolens praksis, at det påhviler den, som nedlægger påstand om annullation af en antidumpingforanstaltning, at bevise, at institutionerne har truffet deres afgørelse på grundlag af urigtige faktiske omstændigheder, eller at de har anlagt et åbenbart urigtigt skøn. I det foreliggende tilfælde har Retten ikke foretaget en sådan undersøgelse og har urigtigt fastslået, at de forhold, der var nævnt i Kommissionens telefax af 26. juni 2006, ikke gjorde det muligt at fastslå, at der burde være sket en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Retten har i denne henseende erstattet institutionernes vurdering med sin egen.
- 39 I forbindelse med det tredje anbringende til støtte for sin appel har Rådet gjort gældende, at som følge af de to ovennævnte retlige fejl har Retten prøvet Unionens institutioners beslutning om at foretage justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), i lyset af et urigtigt juridisk kriterium. Retten har således prøvet institutionernes beslutning udelukkende i betragtning af de tre forhold, der er nævnt i Kommissionens telefax af 26. juni 2006. Rådet har gjort gældende, at ved at henvise til retspraksis om begrebet »enkelt økonomisk enhed« har Retten urigtigt forkastet dens argument om, at Niko Tube og NTRP foretog salg direkte i EU. Rådet påstår ligeledes, at Retten har forstået Kommissionens argument vedrørende SPIG's deltagelse i Niko Tubes og NTRP's eksportaktiviteter urigtigt. Retten har desuden anvendt retspraksis om begrebet »enkelt økonomisk enhed« urigtigt ved vurderingen af, om tilknytningen mellem Sepco og NTRP udelukkede muligheden for at fastslå, at Sepco udøvede udøver funktioner, der kan sidestilles med dem, som udøves af en agent, der arbejder på grundlag af provision. Endelig har Retten begået en retlig fejl, idet den har vurderet hvert af de forhold, som institutionerne har fremført, isoleret.
- 40 Med sit fjerde anbringende har Rådet gjort gældende, at Retten urigtigt har fastslået, at institutionerne har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at anvende grundforordningens artikel 2, stk. 10, første afsnit, på Niko Tubes og NTRP's salg til eksport med den begrundelse, at Rådet havde foretaget en justering af Sepcos eksportpris i forbindelse med transaktioner vedrørende rør fremstillet af NTRP. De retlige fejl, som Retten har begået i forbindelse med fortolkningen og anvendelsen af denne forordnings artikel 2, stk. 10, litra i), har ligeledes medført, at konklusionerne i den appellerede doms præmis 196 og 197 er behæftet med fejl.
- 41 Kommissionen har for sit vedkommende gjort gældende, at Retten har begået to retlige fejl ved at anvende begrebet »enkelt økonomisk enhed«, som vedrører beregningen af den normale værdi, analogt ved fastsættelsen af eksportprisen. For det første har Retten ikke begrundet, hvorfor begrebet »enkelt økonomisk enhed« ligeledes finder analog anvendelse på fastsættelsen af eksportprisen. Det fremgår derimod af Domstolens faste praksis, at dette begreb er blevet udledt af et mål om at tage hensyn til visse særlige situationer på eksportørernes hjemmemarked ved fastsættelsen af den normale værdi ved beregningen af dumpingmargenen. For det andet er Retten i den appellerede doms præmis 177 ff. kommet frem til et resultat, der er i strid med den retspraksis, som den har nævnt til støtte for sin afgørelse. Det fremgår imidlertid af en gennemgang af denne praksis, at begrebet »enkelt økonomisk enhed«, der er fastsat med det mål på den mest fyldestgørende måde at fastsætte den normale værd af produkter solgt af en erhvervsdrivende på det indre markedet, ikke kan overføres til fastsættelsen af prisen for varer solgt til eksport fra den samme erhvervsdrivende, når denne eksporterer lignende varer til EU. Det fremgår derimod af Domstolens faste praksis, at når en eksportør sælger en vare i EU via et salgsdatterselskab, fastsættes eksportprisen under hensyntagen til det første salg til en uafhængig køber, som når det drejer sig om at fastsætte den normale værdi. Til den således fastsatte eksportpris kan og skal justeringerne fastsat i grundforordningen dog anvendes, uden at der påhviler institutionerne en særlig bevisbyrde i den forbindelse.

- 42 Med det andet anbringende, som Kommissionen har gjort gældende til støtte for sin appel, som vedrører bevisbyrden og grænserne for den legalitetskontrol, som Retten er tillagt, har Kommissionen gjort gældende, at Retten har begået flere retlige fejl. Retten har pålagt institutionerne en særlig tung bevisbyrde inden for området for handelsbeskyttelse, hvor de ellers råder over en bred skønsbeføjelse. Retten har tilsidesat reglerne om bevisbyrde ved at fastslå, at det skulle undersøges, »[om] institutionerne har bevist eller i det mindste fremlagt indicier for, at Sepcos funktioner ikke er sådanne, som varetages af en intern salgsafdeling, men at de kan sammenlignes med dem, der udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis«. Det fremgår faktisk af Domstolens praksis, at institutionerne har handlet korrekt ved at tage udgangspunkt i den pris, som Sepco fakturerede sin første uafhængige køber i EU, og ved derefter at anvende justeringerne fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), på den pris. Frem for, som den skulle have gjort for at begrunde en delvis annullation af nævnte forordning, at bevise, at institutionerne havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn, har Retten urigtigt vurderet, at det følger af retspraksis om begrebet »enkelt økonomisk enhed«, at institutionerne er forpligtede til at bære en særlig tung bevisbyrde, når de foretager en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Rettens afgørelse om, at institutionerne ikke kan foretage den omhandlede justering, er i øvrigt i strid med den konstatering, som den foretager i den appellerede doms præmis 231 og 214, om, at Kommissionens telefax dateret den 26. juni 2006 indeholder en detaljeret begrundelse for grundene til, at justeringen blev foretaget.
- 43 For så vidt angår Kommissionens tredje anbringende til anfægtelse af Rettens afgørelse, ifølge hvilken institutionerne har tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 10, første afsnit, har Kommissionen gjort gældende, at den i de to tidligere anbringender i appellen har godtgjort, at Retten har begået en retlig fejl ved at konkludere, for så vidt angår de rør, der er fremstillet af NTRP, at justeringen på grundlag af den nævnte artikel var blevet foretaget på en ugyldig vis. Ifølge Retten formodes justeringen foretaget i henhold til denne bestemmelse at genoprette symmetrien mellem den normale værdi og eksportprisen. Retten har dog udtrykkeligt fundet, at anbringendet vedrørende tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10, første afsnit, ikke kunne skilles fra anbringendet vedrørende tilsidesættelse af samme forordnings artikel 2, stk. 10, litra i). Kommissionen har gjort gældende, at såfremt de to første appelanbringender tages til følge, følger det heraf, at justeringen er foretaget korrekt, således at Retten ligeledes har begået en retlig fejl ved at fastslå, at Rådet og Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 10, første afsnit, så meget desto mere som Retten ifølge Kommissionen har undladt at prøve Rådets argument, hvorefter SPIG både er forbundet med hjemmemarkedssalg og eksportsalg, og da justeringen kun dækker Sepcos supplerende eksportsalg, ville denne transaktion have skabt symmetri og ikke asymmetri.
- 44 Som svar på disse anbringender fra Rådet og Kommissionen har Niko Tube og NTRP gjort gældende, at disse institutioners første anbringende, der er fælles for deres respektive appeller, som vedrører begrebet »enkelt økonomisk enhed«, ikke kan antages til realitetsbehandling, i det omfang Rådet og Kommissionen har haft mulighed for at gøre indsigelser mod relevansen af benyttelsen af dette begreb ved anvendelsen af justeringen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), og til trods herfor har valgt ikke at gøre det i deres anbringender og deres skriftlige argumenter for Retten.
- 45 Ifølge Niko Tube og NTRP finder begrebet »enkelt økonomisk enhed« anvendelse på fastsættelsen af eksportprisen før og efter justeringen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Retten har på tilstrækkelig vis begrundet sin afgørelse på dette punkt. Spørgsmålet om eksistensen af kontrol og af arbejdsfordeling med hensyn til fremstilling og salg eller spørgsmålet om eksistensen af en enkelt økonomisk enhed er særskilt og opstår efter og uafhængigt af denne omstændigheds konkrete indvirkning på beregningen af den normale værdi og eksportprisen, før og efter justeringerne foretaget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10. Niko Tube og NTRP har gjort gældende, at begrebet »enkelt økonomisk enhed« begrænser sig til at anerkende en økonomisk realitet, dvs. at beskrive de særskilte indbyrdes forbundne enheders rolle og funktioner. Retten har anerkendt, at fastsættelsen af den normale værdi og eksportprisen er reguleret ved specifikke særskilte regler, og at det er med rette, at den har henvist til en »analog« anvendelse af dette begreb, ifølge hvilken en arbejdsfordeling

inden for en gruppe af juridiske særskilte enheder ikke er til hinder for, at de sidstnævnte udgør en enkelt økonomisk enhed. Retten anerkender kun på generel vis, at når det drejer sig om at fastslå eksportprisen eller den normale værdi, er det ikke muligt at ignorere de økonomiske realiteter.

- 46 Ifølge Niko Tube og NTRP er den omstændighed, at forekomsten af en enkelt økonomisk enhed kan have en anden virkning afhængigt af, om det drejer sig om at fastsætte den normale værdi eller om at fastsætte eksportprisen, i øvrigt ikke til hinder for en bredere anvendelse af Domstolens faste praksis vedrørende dette begreb, som sidstnævnte indtil videre kun har haft lejlighed til at gennemføre i et begrænset antal sager. Dertil kommer, at grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), pålægger Unionens institutioner, som ved fastsættelsen af eksportprisen vil fratække diverse omkostninger, såsom den kommercielle operatørs fortjeneste, fremvist af et salgsselskab tilknyttet den eksporterende producent, at begrunde denne afgørelse ved at vise, at det tilknyttede selskab udøver funktioner, der er sammenlignelige med dem, der udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis. Når salgsselskabet sammen med den eksporterende producent udgør en enkelt økonomisk enhed, og den udøver funktioner, som varetages af en intern eksportsalgstjeneste, er der intet holdepunkt for at antage, at den er sammenlignelig med en agent, der arbejder på provisionsbasis. Ifølge Niko Tube og NTRP bør hertil præciseres de funktioner, der udøves af det tilknyttede salgsselskab, og tilstedeværelsen af en »kontrol« af dette, foretaget af den eksporterende producent. Når en sådan kontrol eksisterer, og det tilknyttede selskabs funktioner udgør en intern eksportsalgstjeneste, eksisterer der en tilknytning som ved en enkelt økonomisk enhed og ikke en forbindelse, der er sammenlignelig med den, som en kommittent har med sin kommissionær, således at der ikke er noget grundlag for at tillade, at institutionerne fratækker den kommercielle operatørs fortjeneste inden for rammerne af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Endelig er den retspraksis, som Rådet og Kommissionen har anført til støtte for deres anbringende, ikke til hinder for, at begrebet »enkelt økonomisk enhed«, der er anvendt af Domstolen i forbindelse med fastsættelsen af den normale værdi, også anvendes, når det drejer sig om at undersøge, om de funktioner, som den kommercielle operatør udøver, er sammenlignelige med dem, som udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis. Det kan ikke udledes af den omstændighed, at Unionens retsinstanser kun har anvendt begrebet »en enkelt økonomisk enhed« ved fastsættelsen af den normale værdi, at dette begreb ikke kan finde anvendelse med henblik på fastsættelsen af eksportprisen. Det er Niko Tube og NTRP's opfattelse, at den præcise genstand for den foreliggende sag ganske enkelt aldrig er blevet forelagt Domstolen.
- 47 Niko Tube og NTRP har besvaret Rådets andet og tredje anbringende samlet, som svarer til Kommissionens andet anbringende. I forbindelse med det andet anbringende har de gjort gældende, at Retten ikke har begået en retlig fejl for så vidt angår den bevisbyrde, der påhviler institutionerne, og at den ikke har overskredet grænserne for sin kontrolbeføjelse i forbindelse med den anfægtede forordning. For så vidt angår det tredje anbringende er det Niko Tube og NTRP's opfattelse, at Retten ikke har anvendt et urigtigt juridisk kriterium, da den prøvede institutionernes afgørelse om at foretage en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Denne artikel bestemmer udtrykkeligt, at det påhviler den institution, der vil foretage en justering, at bevise, eller i det mindste at fremlægge indicier med det formål at bevise, at den økonomiske operatør i virkeligheden udøver funktioner, der kan sammenlignes med dem, der udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis. I denne henseende, selv om institutionerne har bestridt Niko Tube og NTRP's udtalelser, ifølge hvilke Sepco var en intern eksportsalgstjeneste, har Rådet og Kommissionen dog ikke anført et eneste relevant bevis til støtte for deres påstand om, at dette selskab faktisk havde handlet som en kommissionær. Ifølge Niko Tube og NTRP er det i realiteten institutionernes opfattelse, at den omstændighed, at et salgsselskab, tilknyttet eller kontrolleret uanset på hvilken måde af en eksporterende producent, sælger den pågældende vare inden for EU, er tilstrækkeligt til, at man med god ret kan konkludere, at dette selskab udøver en kommissionærs funktioner. En sådan konklusion er i strid med den effektive virkning af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i).

- 48 Ifølge Niko Tube og NTRP er det åbenbart, at Retten har taget hensyn til og undersøgt alle Rådets og Kommissionens argumenter samt alle de oplysninger, den rådede over, før den konkluderede, at institutionerne havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn, da de ikke havde fremlagt tilstrækkelige indicier for, at Sepco havde udført samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis.
- 49 For så vidt angår Rådets fjerde anbringende og Kommissionens tredje anbringende er Niko Tube og NTRP af den opfattelse, at Retten med rette konkluderede, at institutionerne havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, første afsnit. Justeringen ville som sådan opretholde eller skabe en asymmetri, som Retten har anført i den appellerede doms præmis 195.

Domstolens bemærkninger

- 50 Med appellens syv anbringender har Unionens institutioner i det væsentlige stillet spørgsmålstejn ved den analoge anvendelse i den appellerede doms præmis 177-179 af den retspraksis, der er udviklet på området for beregning af den normale værdi, i forbindelse med begrebet »enkelt økonomisk enhed« på justeringerne af eksportprisen fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 10, samt reglen om bevisbyrden nævnt i den appellerede doms præmis 180 og anvendt i præmis 182 ff. i sidstnævnte, ifølge hvilken de nævnte institutioner skal føre bevis for tilstedeværelsen af en faktor, på baggrund af hvilken justeringen er foretaget, når de vurderer, at de skal foretage en justering.
- 51 Det bemærkes i denne henseende for det første, at fastsættelsen af den normale værdi og af eksportprisen er underlagt særskilte regler, og at det følger deraf, at generelle og administrative salgsomkostninger ikke nødvendigvis skal behandles ens i alle tilfælde. Eventuelle forskelle mellem disse to tal kan imidlertid tages i betragtning i forbindelse med de justeringer, som der er hjemmel for i grundforordningens artikel 2, stk. 10 (jf. i denne retning dom af 7.5.1991, sag C-69/89, Nakajima mod Rådet, Sml. I, s. 2069, præmis 63, 70 og 73, og af 10.3.1992, sag C-178/87, Minolta Camera mod Rådet, Sml. I, s. 1577, præmis 12).
- 52 I den appellerede doms præmis 177 har Retten fastslået, at »ifølge fast retspraksis vedrørende beregning af den normale værdi, der dog også finder analog anvendelse på beregning af eksportprisen, er den omstændighed, at der inden for en gruppe af virksomheder bestående af selskaber, som er selvstændige juridiske personer, sker en arbejdsfordeling med hensyn til henholdsvis fremstilling og salg, ikke til hinder for, at der er tale om en enkelt økonomisk enhed, som på denne måde udøver en samlet erhvervmæssig virksomhed, der i andre tilfælde udøves af en enhed, som samtidig er en enkelt juridisk person (jf. analogt dom af 5.10.1988, sag 250/85, Brother mod Rådet, Sml. s. 5683, præmis 16, af 10.3.1992, sag C-175/87, Matsushita Electric mod Rådet, Sml. I, s. 1409, præmis 12, og af 13.10.1993, sag C-104/90, Matsushita Electric mod Rådet, Sml. I, s. 4981, præmis 9)«.
- 53 Tvisten for Retten vedrørte justeringen af eksportprisen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). I denne henseende fremgår det såvel af ordlyden som opbygningen af denne forordnings artikel 2, stk. 10, at en justering af eksportprisen eller den normale værdi kun kan foretages for at tage hensyn til forskelle i faktorer, der påvirker de to priser, såsom provisioner, dvs. forskelle mellem de provisioner, der er blevet betalt i de pågældende handler, og som derfor påvirker deres sammenlignelighed, for at sikre at sammenligningen foretages i samme handelsled. Det er derfor i første omgang nødvendigt for spørgsmålet om en justering af eksportprisen inden for rammerne af anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, at undersøge det handelsled, hvor eksportprisen blev fastsat.
- 54 Det bemærkes ligeledes i denne henseende, at der ikke findes noget i grundforordningens artikel 2, stk. 10, og især det, der præciseres i litra i), der er til hinder for anvendelsen af begrebet »enkelt økonomisk enhed« på den endelige fastsættelse af eksportprisen med henblik på en retfærdig sammenligning i henhold til denne artikel. Hvis en producent således distribuerer sine varer til

eksport til EU via et juridisk selvstændigt selskab, men som den kontrollerer økonomisk, findes der ingen tvingende juridisk eller økonomisk grund til hinder for, at eksistensen af en »enkelt økonomisk enhed« mellem disse to erhvervsdrivende anerkendes.

- 55 Det er ubestridt, at begrebet »enkelt økonomisk enhed« er blevet benyttet for at fastsætte den normale værdi. Retten har med rette i den appellerede doms præmis 178 og 179 redegjort for de særlige situationer, hvor det er muligt at konkludere, at der eksisterer en sådan enhed for beregningen af den normale værdi. Det fremgår dog ikke af disse betragtninger, at dette begreb udelukkende finder anvendelse i forbindelse med de eksporterende producenters hjemmemarked. Hvis en producent distribuerer sine produkter destineret til EU via et juridisk selvstændigt selskab, men som er under dens økonomiske kontrol, taler kravet om en konstatering, der afspejler den økonomiske virkelighed i forholdet mellem producenten og salgsselskabet, snarere for anvendelsen af begrebet »enkelt økonomisk enhed« ved beregningen af eksportprisen.
- 56 Det følger af det ovenstående, at Retten ved fastsættelsen af eksportprisen med rette analogt har anvendt retspraksis om begrebet »enkelt økonomisk enhed«, der i princippet finder anvendelse på beregningen af den normale værdi.
- 57 Vedrørende bevisbyrden for eksistensen af en faktor, på grundlag af hvilken den omtvistede justering er påkrævet og foretaget, har Retten i den appellerede doms præmis 180 fastslået, at »på samme måde som den part, der anmoder om, at der i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, foretages justeringer, for at der kan foretages en passende sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen ved fastsættelsen af dumpingmargenen, skal godtgøre, at anmodningen er berettiget, skal institutionerne – når de finder det nødvendigt at foretage en justering – ved en sådan afgørelse kunne henvise til beviser for, eller i det mindste indicier, der peger i retning af, at der foreligger en faktor, som kan give anledning til en justering, og at denne har en indflydelse på prisernes sammenlignelighed«.
- 58 Det bemærkes herved, at i henhold til Domstolens retspraksis skal den part, der anmoder om, at der i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, foretages justeringer, for at der kan foretages en passende sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen ved fastsættelsen af dumpingmargenen, godtgøre, at anmodningen er berettiget (jf. i denne retning Domstolens dom af 7.5.1987, sag 255/84, Nachi Fujikoshi mod Rådet, Sml. s. 1861, præmis 33, af 7.5.1987, sag 258/84, Nippon Seiko mod Rådet, Sml. s. 1923, præmis 45, og af 7.5.1987, sag 260/84, Minebea mod Rådet, Sml. s. 1975, præmis 43).
- 59 I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, i det tilfælde, hvor den normale værdi og den konstaterede eksportpris ikke er sammenlignelige, tages der i øvrigt i hvert enkelt tilfælde i form af justeringer hensyn til forskelle i faktorer, der påstås og påvises at påvirke priserne og dermed prisernes sammenlignelighed.
- 60 Under disse betingelser, i overensstemmelse med generaladvokatens bemærkninger i punkt 79 i forslaget til afgørelse, påhviler bevisbyrden for, at de specifikke justeringer nævnt i grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra a)-k), skal foretages, dem – uanset hvem det er – der ønsker at påberåbe sig dem.
- 61 Når en producent kræver, at der skal foretages en justering, i princippet en nedsættelse, af den normale værdi eller logisk vis en forhøjelse af eksportprisen, påhviler det således denne operatør at anføre og påvise, at betingelserne for gennemførelse af en sådan justering er opfyldt. Omvendt påhviler det, som Retten med rette har fastslået, Rådet og Kommissionen, når de, som i det foreliggende tilfælde, mener, at eksportprisen skal justeres i nedadgående retning med den begrundelse, at et salgsselskab knyttet til producenten udøver funktioner, der kan sidestilles med dem, som udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis, i det mindste at fremlægge konvergerende indicier, der viser, at denne betingelse er opfyldt.

- 62 I den appellerede doms præmis 184 har Retten konkluderet, at de beviser, som Kommissionen havde fremlagt for at begrunde en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), ikke var tilstrækkeligt overbevisende og derfor ikke kunne betragtes som indicier, der gjorde det muligt at fastslå, at der forelå en faktor, som kunne give anledning til en justering, og at denne havde en indflydelse på prisernes sammenlignelighed. Rådet og Kommissionen har appelleret denne afgørelse, idet det er deres opfattelse, at Retten har overskredet grænserne for sin legalitetskontrol.
- 63 Det fremgår af Domstolens faste praksis, at Unionens institutioner inden for den fælles handelspolitik og ganske særligt med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger har et vidt skøn som følge af kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer, de skal undersøge. For så vidt angår domstolsprøvelsen af institutionernes skøn skal den således begrænses til en kontrol af, at formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbart urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning (jf. dom af 27.9.2007, sag C-351/04, Ikea Wholesale, Sml. I, s. 7723, præmis 40 og 41).
- 64 Det skal dog bemærkes, at det i henhold til fast retspraksis følger af artikel 225 EF og artikel 58, stk. 1, i statuten for Domstolen, at det alene er Retten, der er kompetent til dels at fastlægge de faktiske omstændigheder i sagen, når bortses fra tilfælde, hvor den indholdsmæssige urigtighed af dens konstateringer følger af akterne i den sag, den har behandlet, dels at tage stilling til disse faktiske omstændigheder. Når Retten har fastlagt eller vurderet de faktiske omstændigheder, har Domstolen i henhold til artikel 225 EF kompetence til at gennemføre en kontrol med den retlige vurdering af disse faktiske omstændigheder og de retlige konsekvenser, Retten har draget heraf (jf. dom af 3.9.2009, sag C-535/06 P, Moser Baer India mod Rådet, Sml. I, s. 7051, præmis 31).
- 65 Domstolen har således ikke kompetence til at fastlægge de faktiske omstændigheder og i princippet heller ikke til at bedømme de beviser, Retten har lagt til grund ved fastlæggelsen af de faktiske omstændigheder. Når disse beviser er blevet forskriftsmæssigt tilvejebragt, og de almindelige retsgrundsætninger og de gældende processuelle regler om bevisbyrde og bevisførelse er blevet overholdt, er det alene Retten, der har kompetence til at vurdere, hvilken bevisværdi der skal tillægges de oplysninger, den har fået forelagt. Rettens vurdering heraf udgør derfor ikke et retsspørgsmål, der som sådant er undergivet Domstolens prøvelsesret, medmindre oplysningerne er gengivet urigtigt (jf. dommen i sagen Moser Baer India mod Rådet, præmis 32).
- 66 Det fremgår af den appellerede doms præmis 184-190, at i overensstemmelse med denne retspraksis har Retten foretaget en kontrol af den juridiske kvalifikation, som Rådet og Kommissionen havde givet Niko Tubes og NTRP's forhold. Retten har i denne forbindelse konstateret, at tre elementer i Kommissionens telefax af 26. juni 2006 ikke udgjorde indicier, der kunne understøtte disse institutioners konklusion, hvorefter Sepco opfyldte betingelserne for at foretage en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), i det mindste for så vidt angår transaktioner vedrørende rør fremstillet af NTRP.
- 67 Under disse omstændigheder har Retten ikke pålagt institutionerne en særlig tung bevisbyrde, bortset fra den, der består i at godtgøre, at betingelserne for at foretage en sådan justering var opfyldt.
- 68 Det skal ligeledes konstateres, at Rettens kontrol, der omhandler de tre elementer anført i Kommissionens telefax af 26. juni 2006 og de relevante elementer i sagen nævnt i den appellerede doms præmis 188, med henblik på at kontrollere, om institutionerne havde godtgjort, at Sepcos funktioner var sammenlignelige med dem, der udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis, i forbindelse med anvendelsen af den omtvistede justering, ikke udgjorde en ny vurdering af de faktiske omstændigheder, der erstattede institutionernes. Den kontrol, der er blevet udøvet, har ikke gjort indgreb i institutionernes brede skønsmargen inden for området for handelspolitik, der er begrundet i

kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer, de skal undersøge, men har været begrænset til en prøvelse af, om disse elementer var af en sådan art, at de understøttede institutionernes konklusioner.

- 69 Henset til det ovenstående forkastes Rådets første til fjerde anbringende i hovedappellen og Kommissionens første til tredje anbringende.

Vedrørende Rådets femte til syvende anbringende i hovedappellen og Kommissionens fjerde anbringende i hovedappellen

Parternes argumenter

- 70 Rådet har anført tre anbringender til anfægtelse af den appellerede dom og sat spørgsmålstegn ved konklusionen i denne, hvorefter Niko Tubes og NTRP's ret til forsvar var blevet tilsidesat. Med sit femte anbringende har Rådet således gjort gældende, at oplysningskravet i henhold til den fortolkning, som Retten har anlagt, er for strengt. Ifølge denne institution kan spørgsmålet om, hvorvidt det er tilstrækkeligt at meddele retsgrundlaget for en justering foretaget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), for at en eksportør er i stand til at udøve retten til forsvar, eller om der skal gives supplerende oplysninger, ikke besvares abstrakt, men kun ved at tage hensyn til sagens omstændigheder. Retten burde derfor have undersøgt, i betragtning af sagens konkrete omstændigheder, om den blotte meddelelse af retsgrundlaget var tilstrækkelig eller ej.
- 71 Med sit sjette anbringende har Rådet gjort gældende, at Retten ikke har overholdt betingelserne for anvendelse af kriteriet, i henhold til hvilket den burde have undersøgt, om Niko Tube og NTRP i fraværet af den forsinkede meddelelse af de tre elementer anført i Kommissionens telefax af 26. juni 2006 kunne have haft »en – selv begrænset – mulighed for, at den administrative procedure kunne have fået et andet udfald«, idet et sådant kriterium gør det muligt at fastslå, om procedurefejlen har haft en indvirkning på disse parter evne til at forsvare deres interesser. Retten har begået en retlig fejl, for så vidt som den ikke har undersøgt, om Niko Tube og NTRP, som følge af denne forsinkede meddelelse, reelt var blevet frataget muligheden for at fremsætte argumenter eller bemærkninger, der kunne have bevirket, at den administrative procedure havde givet et andet resultat. Hvis Retten ifølge Rådet havde overholdt betingelserne for anvendelse af dette vurderingskriterium rigtigt, ville den have konstateret, at de argumenter, der var blevet fremført af Niko Tube og NTRP, i det væsentlige var identiske med dem, der blev fremsat i forbindelse med proceduren for Kommissionen inden modtagelsen af Kommissionens telefax af 26. juni 2006.
- 72 Med sit syvende anbringende har Rådet gjort gældende, at vurderingen af de elementer, som Retten har lagt til grund i den appellerede doms præmis 185-188 for at konkludere, at der er sket en tilsidesættelse af Niko Tubes og NTRP's ret til forsvar, er behæftet med flere retlige fejl, som det fremgår af prøvelsen af appellens tre første anbringender. Rettens konklusion i den appellerede doms præmis 209, hvorefter Niko Tube og NTRP »har godtgjort, at en tidligere meddelelse af de i [Kommissionens] telefax af 26. juni 2006 indeholdte elementer ville have givet dem mulighed for at godtgøre dette forud for [den omtvistede forordnings] vedtagelse og dermed støtte antagelsen, hvorefter Kommissionen ikke havde nogen håndgribelige elementer, der berettigede den til at foretage den omtvistede justering«, er derfor behæftet med fejl. Rettens argumentation indeholder på samme vis en selvmodsigelse i den forstand, at den har konkluderet, at der er sket en tilsidesættelse af retten til forsvar for så vidt angår salg foretaget af Niko Tube og NTRP, selv om den i den appellerede doms præmis 188 og 189 har vurderet, at de ikke havde godtgjort, at Sepco var under NTRP's kontrol. En meddelelse forud for de tre elementer omhandlet i Kommissionens telefax af 26. juni 2006 ville ikke have givet Niko Tube og NTRP mulighed for at opnå et andet resultat for så vidt angår de salg NTRP havde foretaget via Sepco.

- 73 Kommissionen har med sit fjerde anbringende gjort gældende, at Retten har anvendt kriterierne for strengt og som følge deraf urigtigt har konkluderet, at Niko Tubes og NTRP's ret til forsvar var blevet tilsidesat. Ifølge Kommissionen er de sidstnævnte blevet fuldt informeret om de præcise grunde for, at Kommissionen havde til hensigt at foretage den omtvistede justering, således at de havde været i stand til at udøve deres ret til forsvar. De havde i øvrigt fremsat bemærkninger vedrørende denne justering i en skrivelse dateret den 4. maj 2006. Retten forveksler det bagvedliggende spørgsmål om lovligheden af den foretagne justering med spørgsmålet om Niko Tubes og NTRP's ret til forsvar. Den omstændighed, at Retten har vurderet, at justeringen er foretaget på ulovlig vis, betyder ikke, at der alene på grund af denne omstændighed er sket en tilsidesættelse af Niko Tubes og NTRP's ret til forsvar. Retten sonderer ikke mellem kravene til institutionernes begrundelse af retsaktens henholdsvis på stadiet for vedtagelsen af den endelige retsakt og under den administrative procedure forud for denne vedtagelse. På stadiet for vedtagelsen af den endelige retsakt skal den endelige begrundelse meddeles adressaterne og skal overholde bestemmelserne i artikel 253 EF. På tidligere stadier begrænser kravet sig til, at operatørerne er tilstrækkelig informeret til at kunne udøve deres ret til forsvar. Det er således med urette, at Retten har fastslået, at som følge af, at begrundelsen allerede var fuldstændig på tidspunktet for den endelige retsakt, har de oplysninger, der var meddelt forud for dens vedtagelse, nødvendigvis forhindret de pågældende operatører i at udøve deres ret til forsvar.
- 74 Niko Tube og NTRP har samlet behandlet de tre anbringender, Rådet har gjort gældende, som svarer til Kommissionens fjerde anbringende. Ifølge disse parter er det med rette, at Retten har fastslået, at deres ret til forsvar var blevet tilsidesat, i det omfang de burde have mulighed for at fremsætte deres bemærkninger vedrørende rigtigheden og relevansen af alle de påberåbte faktiske omstændigheder til støtte for justeringen. Når de begrundelser, der ligger til grund for denne afgørelse om justering, ikke meddeles før afslutningen af den administrative procedure, således at tidspunktet for den nævnte meddelelse reelt er sammenfaldende med procedurens afslutning, er dette krav ikke opfyldt. Respekten for retten til at blive hørt kræver, at interesserede virksomheder i løbet af den administrative procedure skal have haft mulighed for at fremsætte deres bemærkninger vedrørende rigtigheden og relevansen af de påberåbte faktiske omstændigheder samt vedrørende de dokumenter, hvorpå Kommissionen støtter sin påstand om, at der foreligger en overtrædelse. Rettens prøvelse bør kun vedrøre de faktuelle beviselementer, der forelå under den administrative procedure, og som har ført til vedtagelsen af den foranstaltning, der er genstand for annullationssøgsmålet. Hvis Rettens kontrol havde vedrørt andre faktiske forhold end dem, der forelå under den administrative procedure, ville det betyde, at Niko Tube og NTRP ikke ville have været i stand til at gøre fuld brug af deres ret til forsvar under proceduren for Retten. Hvis Niko Tube i øvrigt var blevet informeret i tide om de kriterier, som institutionerne faktisk havde taget i betragtning ved deres vurdering, ville selskabet effektivt kunne have koncentreret dets argumenter om disse kriterier under den administrative procedure og have haft indflydelse på resultatet.

Domstolens bemærkninger

- 75 Retten har taget Niko Tubes og NTRP's sjette anbringende vedrørende en tilsidesættelse af retten til forsvar, for så vidt angår justeringen foretaget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), til følge i det omfang, at hvis Kommissionen før vedtagelsen af den anfægtede forordning havde meddelt de elementer, der var nævnt i Kommissionens telefax af 26. juni 2006 til Niko Tube og NTRP, kunne de sidstnævnte i tide have gjort argumenter gældende, som de ikke kunne have fremsat på grund af Kommissionens forsinkede meddelelse af de pågældende oplysninger. De kunne således have forberedt deres forsvar bedre og i givet fald have fået den administrative procedure til at give et andet resultat.
- 76 Retten henviser i den appellerede doms præmis 64 med rette til Domstolens praksis vedrørende retten til forsvar for parter, der er genstand for en antidumpingundersøgelse. Ifølge denne retspraksis skal de berørte virksomheder særligt have mulighed for under den administrative procedure effektivt at fremsætte deres bemærkninger vedrørende rigtigheden og relevansen af de påberåbte faktiske

omstændigheder samt vedrørende de beviser, hvorpå Kommissionen støtter sin påstand om, at der foreligger dumping og en deraf følgende skade (dom af 27.6.1991, sag C-49/88, Al-Jubail Fertilizer mod Rådet, Sml. I, s. 3187, præmis 17).

- 77 Det bemærkes, at retten til forsvar er af afgørende betydning i procedurer vedrørende antidumping (jf. i denne retning dommen i sagen Al-Jubail Fertilizer mod Rådet, præmis 15-17, og analogt dom af 21.9.2006, sag C-113/04 P, Technische Unie mod Kommissionen, Sml. I, s. 8831, præmis 55, og af 1.10.2009, sag C-141/08 P, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware mod Rådet, Sml. I, s. 9147, præmis 93).
- 78 Det bemærkes endvidere, at det fremgår af Domstolens praksis, at det ikke kan pålægges Niko Tube og NTRP at godtgøre, at Kommissionens beslutning ville have været anderledes, men blot, at en sådan mulighed ikke helt kan udelukkes, da disse parter kunne have forberedt et bedre forsvar, hvis der ikke havde foreligget den formelle fejl (jf. dommen i sagen Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware mod Rådet, præmis 94 og den deri nævnte retspraksis).
- 79 Tilstedeværelsen af en uregelmæssighed i forbindelse med retten til forsvar kan kun medføre, at den anfægtede forordning annulleres, for så vidt som det er muligt, at den administrative procedure som følge af denne uregelmæssighed ville have kunnet føre til et andet resultat, og dermed konkret har påvirket Niko Tubes og NTRP's ret til forsvar (jf. dommen i sagen Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware mod Rådet, præmis 107).
- 80 Det fremgår af de sagsakter, der er fremlagt for Domstolen, at Retten i den appellerede doms præmis 203 med rette har konstateret, at det kun er ved det andet dokument med endelige oplysninger af 24. april 2006, at Niko Tube og NTRP blev informeret om, at justeringen foretaget med hensyn til salg til Fællesskabet, som Sepco havde forestået, var blevet foretaget på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), og ikke i henhold til denne forordnings artikel 2, stk. 9, således som det var anført i det første dokument med endelige oplysninger, dog uden at Kommissionen i det andet dokument, som fulgte dette, gav nogen begrundelse for, at grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), fandt anvendelse i denne sag. Det var under disse omstændigheder, at Niko Tube og NTRP meddelte Kommissionen, at det påhvilede sidstnævnte at påvise, at Sepcos aktiviteter svarede til dem, som udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis.
- 81 Retten har dog konstateret, at det kun er ved en telefax af 26. juni 2006, dvs. én dag før vedtagelsen af den anfægtede antidumpingforordning, at Kommissionen for første gang har fremlagt de grunde, der efter dens mening begrundes, at Sepcos aktiviteter svarede til dem, der udøves af en kommissionær, og at justeringen foretaget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), som følge heraf var begrundet. Denne konstatering er ikke anfægtet i den foreliggende sag.
- 82 I denne henseende kan det forhold, at Retten i den appellerede doms præmis 209 lægger vægt på dens konklusioner i dommens præmis 185-188, hvorefter de tre elementer i Kommissionens telefax af 26. juni 2006 ikke kunne betragtes som indicier, der kunne godtgøre, for det første, at Sepco udøvede funktioner, der svarer til dem, der udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis, og for det andet, at Sepco og NTRP ikke udgør en enkelt økonomisk enhed, ikke sætte spørgsmålstegn ved Rettens faktuelle konstatering af, at Niko Tube og NTRP blev informeret om begrundelsen vedrørende retsgrundlaget for den omhandlede justering for første gang blot én dag før vedtagelsen af den anfægtede antidumpingforordning.
- 83 Som det fremgår af denne doms præmis 78, er det tilstrækkeligt for at en tilsidesættelse af retten til forsvar betragtes som sket, at det påvises, at såfremt den konstaterede procedurefejl ikke havde foreligget, ville Niko Tube og NTRP bedre have været i stand til at forsvare deres rettigheder.

- 84 I det foreliggende tilfælde har Niko Tube og NTRP været i stand til at fremlægge argumenter for Retten, som denne fandt begrundede, og på grundlag af hvilke den i den appellerede doms præmis 190 og 243 har taget det led af det fjerde anbringende, som disse parter har gjort gældende i forbindelse med deres annullationssøgsmål, om at Rådet har begået en åbenbar fejl ved anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), til følge, og på grund heraf delvist annulleret den anfægtede forordning. Som Retten med rette har anført i den appellerede doms præmis 209, viser denne omstændighed, at en tidligere meddelelse af de i Kommissionens telefax af 26. juni 2006 indeholdte elementer ville have givet Niko Tube og NTRP mulighed for over for institutionerne forud for vedtagelsen af den anfægtede forordning at gøre de samme argumenter som dem, der lå til grund for Rettens afgørelse om annullation, gældende og dermed støtte antagelsen, hvorefter Kommissionen ikke havde nogen håndgribelige elementer, der berettigede den til at foretage den omtvistede justering.
- 85 Ganske vist har Retten i den appellerede doms præmis 185-190 kun taget det ovennævnte led af fjerde anbringende til følge for så vidt angår forholdet mellem Sepco og NTRP og har forkastet det for så vidt angår forholdet mellem Sepco og Niko Tube. I forbindelse med en tidligere meddelelse af de omhandlede elementer under den administrative procedure ville det imidlertid ikke have tilkommet Retten, men Rådet og Kommissionen, at vurdere deres indflydelse på disse to forhold, henset til de argumenter, som Niko Tube og NTRP havde fremsat. Til trods for sine egne konstateringer om realiteten i nævnte præmis 185-190 har Retten således uden selvmodsigelse i den appellerede doms præmis 210 og 211 kunnet tage Niko Tubes og NTRP's sjette anbringende i første instans til følge, hvorefter, såfremt den af Kommissionen begåede uregelmæssighed ikke var forekommet, ikke blot NTRP, men også Niko Tube ville have været i stand til bedre at tilrettelægge deres forsvar, og den administrative procedure i givet fald ville have kunnet føre til et andet resultat.
- 86 Det fremgår at det ovenstående, at Niko Tube og NTRP ikke er blevet hensigtsmæssigt hørt på noget tidspunkt i den administrative procedure om de argumenter, de kunne fremsætte mod den påtænkte justering.
- 87 Rådets femte og syvende anbringende og Kommissionens fjerde anbringende til støtte for deres respektive appel, hvori de havde gjort gældende, at Niko Tubes og NTRP's ret til forsvar ikke var blevet tilsidesat, skal derfor forkastes.
- 88 Det følger her af, at hovedappellerne skal forkastes i det hele.

Om kontraappellen

- 89 Til støtte for deres kontraappel har Niko Tube og NTRP gjort gældende, at Retten har begået en fejl ved at forkaste det første, andet og fjerde anbringende, som de gjorde gældende i første instans. Niko Tube og NTRP gør i denne forbindelse tre anbringender gældende. Det første vedrører Rettens afgørelse om, at Rådet ikke har fastsat den normale værdi på grundlag af et åbenbart urigtigt skøn og under tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, for så vidt som denne institution, ifølge Niko Tube og NTRP, har taget hensyn til varer, som de ikke fremstiller, ved dens beregning af dumpingmargenen. Med deres andet anbringende har Niko Tube og NTRP gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved at fastslå, at fastsættelsen af det materielle tab var sket i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3. Endelig vedrører Niko Tubes og NTRP's tredje anbringende Rettens afgørelse, hvorefter Sepco har handlet på vegne af Niko Tube, som en agent, der arbejdede på provisionsbasis.

Det første anbringende i kontraappellen

Parternes argumenter

- 90 Det første anbringende, som Niko Tube og NTRP har gjort gældende, er opdelt i fem led. Det første led vedrører en tilsidesættelse af retten til at blive hørt. Med det andet led har de gjort gældende, at Retten har overskredet grænserne for sin kontrolbeføjelse. Det tredje led er baseret på den omstændighed, at Retten ikke har udtalt sig om et af de anbringender, som Niko Tube og NTRP havde gjort gældende. I henhold til dette anbringendes fjerde led har de samme parter gjort gældende, at Retten har foretaget en åbenbar urigtig vurdering af Kommissionens forpligtelse til at udvise omhu. Endelig, ifølge det femte led, har Retten gengivet den klare betydning af de for den fremlagte beviser urigtigt.
- 91 Med det første anbringendes første led har Niko Tube og NTRP gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl og har tilsidesat deres ret til forsvar ved at stadfæste institutionernes beslutning om ikke at udelukke atomrør fra beregningen af dumpingmargenen, dvs. produkter, som de dokumenterbart påstår ikke at fremstille. Det er i denne henseende en fejl, at Retten har taget hensyn til nye elementer, som Rådet fremlagde for første gang under sagens behandling for Retten. Følgelig har Niko Tube og NTRP i forbindelse med deres første anbringendes andet led gjort gældende, at Retten har overskredet grænserne for sin kontrolbeføjelse og begået en retlig fejl ved at acceptere, at der blev tilført sagen nye faktiske omstændigheder, og yderligere og nye forklaringer blev afgivet af institutionerne.
- 92 På dette punkt har Niko Tube og NTRP med det første anbringendes tredje led gjort gældende, at Rådets forklaringer og påstande var fremsat for sent, for så vidt som de ikke var en del af den sags akter under den administrative procedure, og på grundlag heraf, for at respektere retten til forsvar, burde udelades. Retten skulle have noteret sig dette anbringende i retsmøderapporten, men har undladt at berøre det i den appellerede dom.
- 93 Niko Tube og NTRP har desuden i forbindelse med deres første anbringendes fjerde led gjort gældende, at Retten i den appellerede doms præmis 52 og 53 urigtigt har fastslået, at Kommissionen udviste den fornødne omhu i forbindelse med undersøgelsen af de informationer, de havde fremlagt vedrørende salg af atomrør. Hvor institutionerne havde anført ti særskilte argumenter til støtte for deres påstand om, at de havde udvist den fornødne omhu, har Retten imidlertid kun antaget, at to af disse reelt var i stand til at godtgøre en »legitim bekymring«. Ifølge Niko Tube og NTRP hviler Rettens afgørelse om, at institutionerne har udvist den fornødne omhu, når den i øvrigt har konstateret, at kun to argumenter ud af de ti, som institutionerne har anført, var begrundede, ikke på en rimelig vurdering og er derfor urigtig og således ubegrundet.
- 94 Endelig har Niko Tube og NTRP i forbindelse med deres første anbringendes femte led, stadig i forbindelse med de oplysninger, de havde givet til institutionerne vedrørende salg af atomrør, gjort gældende, at det var med urette, at Retten vurderede, at disse oplysninger, givet under den administrative procedure, havde »[kunnet give] anledning til usikkerhed hos de af Kommissionens tjenestemænd, som var ansvarlige for undersøgelsen«, for så vidt som Rettens afgørelse var truffet på grundlag af argumenter, der burde have været afvist, og under alle omstændigheder ligeledes var fejlagtige og ubegrundede, og som institutionerne havde fremsat for første gang for Retten. Under disse omstændigheder er Rettens konklusioner i den appellerede doms præmis 53, hvorefter den normale værdi er blevet fastsat på en rimelig måde, og Kommissionen har iagttaget sin forpligtelse til omhyggeligt og upartisk at undersøge alle relevante omstændigheder i sagen, åbenbart urigtige.

- 95 Vedrørende disse anbringender har Rådet og Kommissionen anført, at Niko Tube og NTRP ikke har godtgjort et eneste af de fem klagepunkter, de har gjort gældende mod Rettens konklusion i den appellerede dom om, at den normale værdi var blevet fastsat på en rimelig måde. Følgelig er det disse institutioners opfattelse, at det første anbringende til støtte for kontraappellen skal forkastes.

Domstolens bemærkninger

- 96 Niko Tube og NTRP har gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl og har tilsidesat deres ret til forsvar, idet den i den appellerede doms præmis 47-55, 59 og 60 har taget nye elementer i betragtning, dvs. Rådet og Kommissionens nye begrundelse for deres afslag på at udelukke atomrør fra deres beregning af den normale værdi, og nye faktiske omstændigheder, der blev fremlagt til støtte for denne nye begrundelse, som ikke var blevet meddelt Niko Tube og NTRP under den administrative procedure.
- 97 I den appellerede doms præmis 67 har Retten fastslået, at der – uden at det er fornødent at tage stilling til, om betragtningerne vedrørende udelukkelse af atomrør omfattet af VKN KE4 og den tekniske standard TU 14-3P-197-2001 ved beregningen af den normale værdi er af væsentlig betydning – i modsætning til, hvad Niko Tube og NTRP har gjort gældende, ikke blev meddelt dem nogen nye faktiske omstændigheder eller begrundelser i de forsendelser, som de faktisk modtog den 27. juni 2006, dvs. dagen før vedtagelsen af den anfægtede forordning.
- 98 I særdeleshed har Niko Tube og NTRP henvist til, at Rådet og Kommissionen under den administrative procedure ikke har taget hensyn til den omstændighed, at atomrør ikke svarer til det omhandlede produkt, dvs. det, som er berørt af påstanden om dumping. Ifølge Niko Tube og NTRP fremstiller de ikke den type rør. I øvrigt har Rådet og Kommissionen på intet tidspunkt under den administrative procedure anført, at købslisten udarbejdet af Niko Tube og NTRP kunne afkræfte dette argument. Ifølge sidstnævnte indeholder undersøgelsens sagsakter ikke nogen henvisning til manglende samarbejde fra deres side for at identificere leverandøren, denne mangel fra Niko Tubes og NTRP's side blev dog gjort gældende af institutionerne til støtte for de sidstnævntes afgørelse. Institutionernes argument, hvorefter de ikke var i stand til at kontrollere rigtigheden af påstanden om, at atomrør ikke var blevet fremstillet af Niko Tube og NTRP, med den begrundelse, at dette element var understøttet af nye oplysninger, kan imidlertid ikke tages til følge, for i realiteten stammede denne bekræftelse ifølge Niko Tube og NTRP fra oplysninger, som tidligere var blevet givet til dem. Niko Tube og NTRP anfører herved, at Retten selv i den appellerede doms præmis 48 har vurderet, at det spørgeskema, som salgsselskabet SPIG skulle udfylde, kun vedrørte salg til EU, og at listen »DMSales« vedrørende salg til det ukrainske marked udelukkende var blevet fremlagt på frivillig basis.
- 99 Retten har i denne henseende i den appellerede doms præmis 45 og 46 vurderet, at den omstændighed, at Niko Tubes og NTRP's salgslister ikke nævner de rør, der fremstilles overensstemmelse med TU 14-3P-197-2001-standarden, indikerer for Kommissionen, at de ikke havde solgt nævnte atomrør, end ikke til deres forbundne salgsselskab, SPIG. Retten har ligeledes konstateret i den appellerede doms præmis 46, at listerne over Niko Tubes og NTRP's produktionsomkostninger, som bærer overskrifterne »DMcop« og »ECcop«, ikke nævner nogle produkter, der er fremstillet i overensstemmelse med den tekniske standard TU 14-3P-197-2001. Retten udledte heraf, at disse lister beviser, at intet af de heri nævnte produkter var blevet fremstillet af Niko Tube og NTRP efter den tekniske standard TU 14-3P-197-2001. Retten har dog i den appellerede doms præmis 47 og 48 understreget, at listen over salg rettet mod det indenlandske marked med titlen »DMSales«, som SPIG fremlagde i forbindelse med selskabets besvarelse af spørgeskemaet, som Kommissionen havde sendt til selskabet, dog anførte seks transaktioner vedrørende atomrør, der var omfattet af VKN KE4, var fremstillet i overensstemmelse med den tekniske standard TU 14-3P-197-2001 og leveret alene af selskabet NTRP.

- 100 Selv om det er fremgået af de sagsakter, der er forelagt for Retten, at disse seks transaktioner i virkeligheden alene vedrørte det ukrainske marked, har Retten konkluderet, dels i den appellerede doms præmis 50, at Kommissionen ikke desto mindre var i besiddelse af modstridende oplysninger, eller i det mindste oplysninger, hvis gyldighed kunne drages i tvivl, dels i samme doms præmis 51, at Niko Tube og NTRP havde undladt at fjerne den tvivl ved at fremlægge beviser for, at de seks transaktioner vedrørte SPIG's køb fra en uafhængig leverandør.
- 101 Dette anbringendes to første led vedrørende henholdsvis en tilsidesættelse af retten til forsvar og en overskridelse af grænserne for Rettens kontrolbeføjelse er begge baseret på den antagelse, at Retten burde have anset de begrundelser, der blev fremført af Unionens institutioner, til støtte for forkastelsen af Niko Tubes og NTRP's påstand om udelukkelse af atomrør omfattet af NCP KE4 fra beregningen af den normale værdi, for at være fremsat for sent, idet disse begrundelser var blevet fremført for første gang for Retten og ikke stammede fra den administrative procedure.
- 102 Det er i denne henseende tilstrækkeligt at bemærke, som generaladvokaten også har gjort i punkt 182 i forslaget til afgørelse, at det fremgår af den appellerede doms præmis 47-55, 59 og 60, at Retten ved undersøgelsen af anbringenderne om annullation vedrørende henholdsvis et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling har begrænset sig til at tage hensyn til forhold, der fremgår af de dokumenter, der blev udvekslet under den administrative procedure.
- 103 Især ved undersøgelsen af, om Rådet havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn, da det afviste Niko Tubes og NTRP's anmodning om at udelukke atomrør omfattet af NCP KE4 fra beregningen af den normale værdi og dumpingmargenen med den begrundelse, at de ikke fremstillede dem, har Retten navnlig undersøgt begrundelsen for denne afvisning, særlig på baggrund af den faktuelle kontekst, som begrundelsen blev vedtaget i. Ved at gøre dette har Retten blot sat afvisningen ind i dens rette sammenhæng ved at fremhæve den omstændighed, at der på listen over SPIG's leverandører og salg kun er anført en enkelt leverandør af atomrør, der er omfattet af NCP KE4, nemlig NTRP, hvilket kunne have indflydelse på påstanden om, at Niko Tube og NTRP ikke fremstillede de pågældende rør. En sådan sammenhæng, og navnlig den omstændighed, som er nævnt i den appellerede doms præmis 50, hvorefter Kommissionen var i besiddelse af modstridende oplysninger vedrørende NTRP's fremstilling af atomrør omfattet af NCP KE4, kunne Niko Tube og NTRP helt sikkert ikke have været uvidende om en sådan sammenhæng. Retten har i den appellerede doms præmis 51 også konstateret, at de sidstnævnte havde tilsendt Kommissionen dokumenter, der har givet anledning til denne usikkerhed, dvs. dokumenter i form af fakturaer, der skulle vedrøre de seks transaktioner angående atomrør omfattet af NCP KE4, der var blevet anført fejlagtigt på listen over SPIG's salg.
- 104 Det fremgår at det ovenstående, at Rettens besvarelse af de to undersøgte anbringender, henholdsvis i den appellerede doms præmis 47-55, 59 og 60, ikke hviler på begrundelser, der er fremlagt for sent af Unionens institutioner.
- 105 Det første anbringendes tredje led vedrørende Rettens manglende besvarelse af Niko Tubes og NTRP's anbringende om, at forklaringerne og påstandene i Rådets svarskrift ikke burde tages i betragtning, da de var fremsat for sent og for at bevare Niko Tubes og NTRP's ret til forsvar. Det bemærkes, at ifølge Domstolens faste praksis påhviler det ikke Retten i medfør af begrundelsespligten i sin fremstilling udtømmende og et for et at behandle alle de argumenter, der er fremført af parterne i sagen. Begrundelsen kan således fremgå indirekte, forudsat at de berørte parter kan få kendskab til begrundelsen for, at de pågældende foranstaltninger er blevet truffet (jf. dom af 18.12.2008, forenede sager C-101/07 P og C-110/07 P, Coop. de France Bétail et Viande mod Kommissionen, Sml. I, s. 10193, præmis 75).

- 106 Henset til ovenstående betragtninger bemærkes, at det pågældende argument indirekte er blevet forkastet af Retten, idet den ved sin tilbundsgående undersøgelse og forkastelse af anbringenderne om annulation, henholdsvis vedrørende et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, ifølge Niko Tubes og NTRP's egen påstand baserede sig på begrundelser, som de sidstnævnte finder er blevet fremsat for sent.
- 107 For så vidt angår det fjerde led vedrørende Niko Tubes og NTRP's argument om, at Retten har foretaget en åbenbar urigtig vurdering ved i den appellerede doms præmis 55 at forkaste det anbringende, som de sidstnævnte havde gjort gældende vedrørende institutionernes forpligtelse til at udvise den fornødne omhu, når de skal fastsætte den normale værdi, er det Niko Tube og NTRP's opfattelse, at Retten burde have undersøgt, om Kommissionen generelt havde foretaget en vurdering af beviser med den fornødne omhu, dvs. på en rimelig måde, og ikke hvorvidt Kommissionen havde vurderet disse beviser på sammenhængende vis.
- 108 I denne sammenhæng skal det præciseres, at spørgsmålet om, hvorvidt Retten med rette kunne udlede af disse omstændigheder, at institutionerne ikke havde undladt at opfylde deres forpligtelse til at udvise omhu eller begrundelsespligten, er et retligt spørgsmål, som er undergivet Domstolens kontrol inden for rammerne af en appel (jf. dommen i sagen Moser Baer India mod Rådet, præmis 34).
- 109 Det bemærkes for det første hertil, at Retten ikke har opstillet en liste med ti faktorer, men i den appellerede doms præmis 33-37 har henvist til de fem dele af begrundelserne, som havde ført institutionerne til at afvise anmodningen om udelukkelse af atomrør omfattet af NCP KE4 fra beregningen af den normale værdi og dumpingmargenen.
- 110 Retten har ganske vist i den appellerede doms præmis 46 fastslået, at Niko Tube og NTRP havde ført beviser, der indikerede, at de ikke fremstillede disse atomrør omfattet af NCP KE4. Retten har dog derefter i den appellerede doms præmis 47 og 48 bemærket, at ifølge oplysningerne fremlagt af SPIG havde NTRP leveret rør omfattet af NCP KE4 fremstillet i overensstemmelse med den tekniske standard TU-14-3P-197-2001. I modsætning til det af Niko Tube og NTRP anførte har Retten desuden ikke i den appellerede doms præmis 48 udtalt, at argumentet om, at SPIG har nævnt NTRP som eneste leverandør af de nævnte rør, er »ubegrundet«. Tværtimod har Retten fastslået at »SPIG ikke gjorde noget forkert, da selskabet [...] ikke nævnte nogen anden leverandør end NTRP«, idet de omhandlede rør angiveligt var blevet solgt på det ukrainske marked.
- 111 Der er i øvrigt ikke grund til at fortolke den omstændighed, at Retten ikke specifikt har udtalt sig om visse forhold opregnet i Niko Tubes og NTRP's kontraappel, som en konstatering af, at Retten skulle have fundet disse forhold »uden relevans«. Tværtimod kunne Retten udmærket af legitime procesøkonomiske hensyn fastslå, at det ikke påhvilede den i forbindelse med behandlingen af anbringendet om et åbenbart urigtigt skøn, som Niko Tube og NTRP skulle påvise, at besvare alle de argumenter, som institutionerne havde fremsat til støtte for deres påstand, da nogle af de fremsatte begrundelser var tilstrækkelige til at støtte nævnte påstand.
- 112 Niko Tube og NTRP indrømmer imidlertid selv, at Retten fandt, at den omstændighed, at de havde undladt at fremlægge klare beviser for, at de pågældende rør var blevet købt af en uafhængig tredjepart og ikke af NTRP, og den omstændighed, at Kommissionen under kontrolbesøget på stedet ikke havde rejst spørgsmålet om atomrør omfattet af NCP KE4, da Niko Tube og NTRP endnu ikke havde fremsat deres krav om udelukkelse af disse rør, var »legitime bekymringer«. Det er i det væsentlige på grundlag af disse to faktorer, at Retten har konkluderet, at institutionerne ikke havde begået en retlig fejl, da de forkastede Niko Tubes og NTRP's anmodning om at udelukke atomrør omfattet af NCP KE4 fra beregningen af den normale værdi og dumpingmargenen. Argumentet om, at Niko Tube og NTRP har bestridt den sidste vurdering og har forsøgt at rejse tvivl herom for Domstolen, udgør en vurdering af faktiske omstændigheder, som ikke henhører under Domstolens kompetence inden for rammerne af en appel.

- 113 Det fremgår af det ovenfor anførte, at selv om Retten til støtte for sin konklusion kun har støttet sig på to af de faktorer, som Unionens institutioner har påberåbt sig, betyder det under alle omstændigheder ikke, at sidstnævnte har undladt omhyggeligt og upartisk at undersøge alle de forhold, der var blevet meddelt dem under den administrative procedure.
- 114 For så vidt angår det første anbringendes femte led om urigtig gengivelse af beviser bemærkes for det første, for så vidt som Niko Tube og NTRP har gjort gældende, at deres svar på det spørgeskema, som Kommissionen havde fremsendt, i modsætning til, hvad Retten anførte i den appellerede doms præmis 49 og 50, ikke indeholdt modstridende oplysninger, at det er efter en undersøgelse ikke blot af Niko Tubes og NTRP's besvarelse af dette spørgeskema, men også besvarelsen fra det tilknyttede salgsselskab SPIG, at Retten i den appellerede dom præmis 50 har konstateret, at Kommissionen var i besiddelse af modstridende oplysninger. Rettens konklusion er bl.a. støttet på konstateringen i den appellerede doms præmis 47 og 48, hvorefter NTRP ifølge oplysningerne fremlagt af SPIG havde leveret rør omfattet af NCP KE4 fremstillet i overensstemmelse med den tekniske standard TU 14-3P-197-2001. Derved har Retten ikke gengivet Niko Tubes og NTRP's besvarelse af Kommissionens spørgeskema urigtigt.
- 115 Det konstateres herefter, henset til ovenstående betragtninger, at Retten heller ikke har gengivet sagens beviser urigtigt ved i den appellerede doms præmis 52 at konkludere, at Kommissionen har udvist den fornødne omhu.
- 116 Hvad endelig angår Niko Tubes og NTRP's påstand til anfægtelse af Rettens betragtning i den appellerede doms præmis 51, hvorefter den manglende oversættelse til engelsk af SPIG's købsfakturaer kun er blevet brugt som et påskud for at fastslå, at Niko Tube og NTRP i første instans ikke havde forsøgt at fjerne Kommissionens tvivl med hensyn til de modstridende svar, bemærkes, at de har afholdt sig fra at gengive eller vedhæfte de pågældende fakturaer til deres kontraappel med henblik på at påvise den påståede urigtige gengivelse fra Rettens side af disse dokumenter, men blot henviser Domstolen til et bilag til Rådets svarskrift fremlagt for Retten, der indeholder en kopi af disse dokumenter.
- 117 Henset til Domstolens faste retspraksis, hvorefter en sådan urigtig gengivelse af omstændigheder eller beviser skal fremgå på åbenbar vis af sagsakterne, uden at det skal være fornødent at foretage en fornyet vurdering af de faktiske omstændigheder og beviserne (dom af 6.4.2006, sag C-551/03 P, General Motors mod Kommissionen, Sml. I, s. 3173, præmis 54, og af 7.6.2007, sag C-362/05 P, Wunenburger mod Kommissionen, Sml. I, s. 4333, præmis 67), er disse omstændigheder tilstrækkelige til at forkaste dette klagepunkt.

Det andet anbringende i kontraappellen

- 118 Kontraappellens andet anbringende er opdelt i ni led. Retten har begået en retlig fejl, da den forkastede det andet anbringende i stævningen, idet den for det første ikke har undersøgt, om grundforordningens artikel 3, stk. 2, var blevet tilsidesat, for det andet har den begået en retlig fejl ved dens vurdering af denne forordnings artikel 3, stk. 2, for det tredje har den begået en retlig fejl ved anvendelsen af denne forordnings artikel 18, stk. 3, for det fjerde har den begået en retlig fejl ved ikke at undersøge alle kriterierne omhandlet i samme forordnings artikel 18, stk. 3, for det femte har den tilsidesat retten til at blive hørt, for det sjette har den overskredet grænserne for sin kontrolbeføjelse, for det syvende har den ikke begrundet sin afgørelse tilstrækkeligt og har foretaget en fejlvurdering, for det ottende har den ikke behandlet det yderligere anbringende, som Niko Tube og NTRP havde gjort gældende, og for det niende har den begået en retlig fejl ved dens kontrol af betingelserne for anvendelse af grundforordningens artikel 19, stk. 3.

- 119 I henhold til det andet anbringendes niende led i kontraappellen har Niko Tube og NTRP gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved at forkaste anbringendet om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 19, stk. 3.

Parternes argumenter

- 120 Med det andet anbringendes første led i kontraappellen har Niko Tube og NTRP gjort gældende, at Retten ikke har undersøgt deres anbringende om, at institutionerne har tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 2. Ifølge dem er konstateringen af en skade i denne bestemmelses forstand foretaget på grundlag af mangelfulde beviser, når det tages i betragtning, at et vist antal producenter og distributører ikke har samarbejdet, og som følge heraf ikke er blevet medtaget i et repræsentativt udsnit af den pågældende EU-erhvervsgren, som har dannet grundlag for institutionernes vurdering af skaden. Det følger heraf, at en korrekt anvendelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2, burde have fået Retten til at konstatere, at under disse omstændigheder har skaden ikke kunnet fastsættes lovligt, når der tages hensyn til de manglende positive beviser i denne bestemmelses forstand. I denne henseende har Retten tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 2, ved at begrænse sig til en undersøgelse af de fremlagte oplysningers forenelighed med denne forordnings artikel 18, stk. 3, med henblik på at fastslå, om disse oplysninger var relevante for vurderingen af skaden. Retten burde have fastslået, at institutionerne havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at fastsætte skaden på grundlag af oplysninger, som ikke dækkede en væsentlig del af EU-erhvervsgrenen, og hvis Retten havde anvendt det passende kriterium, ville den have konstateret, at den del af virksomhederne i EU-erhvervsgrenen, der ikke havde samarbejdet, udgjorde 12% af det samlede salg i denne erhvervsgren.
- 121 Med dette anbringendes andet led bliver det gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl, idet den har fastslået, at en producent tilknyttet de klagende producenter i princippet ikke er forpligtet til at samarbejde ved en undersøgelse, og at en undersøgelse af de praktiserede priser mellem en klager og dens tilknyttede forhandler er tilstrækkelig til at fastslå, om nævnte forhandlers resultater er relevante for fastsættelsen af skaden, og således om sidstnævnte skal give en særskilt besvarelse af spørgeskemaet. Ifølge Niko Tube og NTRP ville Rettens analyse gøre det muligt for en EU-producent blot at vælge, hvilke selskaber i dennes koncern der ikke støtter klagen og ikke skal give oplysninger. I denne sammenhæng har Retten begået en fejl ved sin vurdering af anvendelsen af grundforordningens artikel 3, stk. 2.
- 122 Med dette anbringendes tredje led har Niko Tube og NTRP gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl inden for rammerne af legalitetskontrollen af Rådets og Kommissionens anvendelse af grundforordningens artikel 18, stk. 3. Ifølge Niko Tube og NTRP er det for at vurdere, om de manglende oplysninger »ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater« i denne bestemmelses forstand nødvendigt at undersøge dels betydningen af de tilknyttede selskabers manglende samarbejde »i forhold til produktion og salg hos de berørte fællesskabsproducenter, der indgår i undersøgelsesstikprøven«, dels »rækkevidden af det manglende samarbejde i forhold til den samlede produktion og salg hos fællesskabserhvervsgrenen«. I det foreliggende tilfælde har Retten med urette begrænset sig til at undersøge, om konklusionerne vedrørende skaden var relevante udelukkende på grundlag af rækkevidden af de individuelle tilknyttede selskabers manglende samarbejde i forhold til EU-erhvervsgrenens samlede salg og produktionen.
- 123 Med dette anbringendes fjerde led har Niko Tube og NTRP i det væsentlige påstået, at Retten ikke har undersøgt tilstrækkeligt, om grundforordningens artikel 18, stk. 3, burde finde anvendelse, idet den ikke har undersøgt hvert enkelt af de fire kriterier nævnt i denne artikel i forhold til hvert enkelt selskab. Under Rettens kontrol af opfyldelsen af de fire betingelser i sagen har denne i øvrigt blot koncentreret sig om to kriterier, der gør det muligt at fastsætte skaden, dvs. oplysningerne om salgene og i et vist omfang, oplysningerne om produktionen. Bestemmelserne om skade fastsætter dog 15 indicer for tab, som alle skal tages i betragtning ved fastsættelsen af en skade. Under disse

omstændigheder er Rettens konklusioner om samarbejde fra de producenter, der blev undersøgt i stikprøven, og således om fastsættelsen af skaden i den anfægtede forordning, som de kommer til udtryk i den appellerede doms præmis 97-108 og 112, urigtige.

- 124 Med det andet anbringendes femte led i kontraappellen gøres det gældende, at Retten har tilsidesat Niko Tubes og NTRP's ret til forsvar, idet den dels har baseret sin dom på de faktiske omstændigheder og forklaringer, som de ikke var blevet meddelt under den administrative procedure, og som de ikke var blevet givet mulighed for at fremsætte bemærkninger til, dels har fastslået, at visse faktiske omstændigheder var blevet godtgjort, som ikke kunne udledes af de sagsakter, som den var blevet forelagt til bedømmelse.
- 125 Ifølge dette anbringendes sjette led har Retten overskredet grænserne for dens kontrolbeføjelse. I det foreliggende tilfælde har Retten med urette tilladt, at institutionerne fremlagde supplerende og nye faktuelle udtalelser og forklaringer, og derefter udøvet en fornyet kontrol på grundlag af nye sagsakter.
- 126 Med det andet anbringendes syvende led i kontraappellen har Niko Tube og NTRP fremført, at Retten ikke har begrundet sin afgørelse tilstrækkeligt, for så vidt som den ikke tilstrækkeligt har begrundet, hvorfor den har lagt vægt på visse tal frem for andre, især dem, som Niko Tube og NTRP havde gjort gældende.
- 127 Med dette anbringendes ottende led gøres det gældende, at Retten ikke har besvaret Niko Tubes og NTRP's anbringende om, at forklaringerne og påstandene i Rådets svarskrift vedrørende det andet anbringende i søgsmålet ikke var understøttet af sagsakterne under undersøgelsen, således at denne institution havde tilsidesat deres ret til forsvar.
- 128 Ifølge dette anbringendes niende led har Retten begået en retlig fejl i forbindelse med legalitetskontrollen af anvendelsen af grundforordningens artikel 19, stk. 3. Det er således med urette, at Retten i den appellerede doms præmis 101, 107 og 108 har konkluderet, at uanset den manglende besvarelse af de spørgeskemaer, som Rådet havde sendt til selskaberne Productos Tubulares, Tenaris West Afrika og VMOG Det Forenede Kongerige, havde Rådet ikke anlagt et åbenbart urigtigt skøn. I øvrigt har Retten undladt at undersøge, om det ikke-fortrolige sammendrag af fortrolige informationer fremlagt af selskaberne VMOG Tyskland, Acecsa og Almesa samt af forskellige Dalmine-selskaber havde givet Niko Tube og NTRP et »tilstrækkeligt kendskab til det væsentlige indhold« af de pågældende oplysninger under den administrative procedure. Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke har overholdt ordlyden af grundforordningens artikel 19, stk. 3, som er klar og utvetydig, eller undersøgt, om oplysningerne om produktion og salg hos enkelte producenter, som ikke havde samarbejdet, ulovligt udeladt fra Rådets og Kommissionens ikke fortrolige sagsakter, kunne kontrolleres fra andre passende kilder. Hvis Retten havde foretaget en sådan foranstaltning, ville den faktisk have konstateret, at der ikke fandtes en anden passende kilde, som Niko Tube og NTRP var bekendte med, og at det derfor var upassende at basere sig på ikke fortrolige oplysninger, som urigtigt var lagt til grund, for så vidt som de resulterede i en direkte og ubegrundet tilsidesættelse af disse selskabers ret til forsvar. I øvrigt bør spørgsmålet om, hvorvidt en passende afsløring af oplysninger ville kunne have givet den administrative procedure et andet udfald, vurderes under den parts synsvinkel, hvis ret til forsvar er blevet tilsidesat, i betragtning af, at denne part kunne have været i stand til at fremsætte bemærkninger om rigtigheden eller relevansen af de pågældende oplysninger, hvis disse, som de burde, var blevet meddelt parten.
- 129 Ifølge Rådet har Niko Tube og NTRP med det andet anbringendes første led i kontraappellens gjort gældende, at Retten ikke har undersøgt dennes påstand om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2. Ifølge Rådet har Retten efter at have fastslået, at institutionerne har overholdt denne forordnings artikel 18, stk. 3, fortsat sin kontrol ved at undersøge, om beregningen af skademargen i sin helhed var blevet påvirket af de manglende besvarelser af spørgeskemaerne, som institutionerne havde sendt til forskellige selskaber, der er en del af EU-erhvervsgrænsen, og har fundet, at dette ikke var tilfældet. Som følge heraf kan Niko Tube og NTRP ikke gøre gældende, at Retten har begrænset sin

kontrol til undersøgelsen af institutionernes overholdelse af grundforordningens artikel 18, stk. 3, og at den ikke har taget hensyn til betydningen af de manglende besvarelser af spørgeskemaet om fastsættelsen af skaden.

- 130 Rådet har i øvrigt gjort gældende, at institutionerne har adspurgt alle EU-producenter. Hvis visse tilknyttede selskaber ikke indsendte en besvarelse af spørgeskemaet, har dette dog ikke haft en indvirkning hverken på oplysningerne vedrørende hver enkelt EU-producent eller på oplysningerne om EU-erhvervsgrenen i sin helhed.
- 131 Det er Rådets opfattelse, at Niko Tubes og NTRP's argument om, at fastsættelsen af skaden ikke var understøttet af positive beviser, og at Rettens bedømmelse af de faktiske omstændigheder var urigtig på grund af de manglende oplysninger om salg, som repræsenterede 10% af det samlede salg i EU-erhvervsgrenen, ikke kan antages til realitetsbehandling. Det er Rådets vurdering, at Niko Tube og NTRP ikke har godtgjort, at Retten har gengivet de beviser, den blev forelagt, åbenbart urigtigt, når disse parter ikke præcist har angivet de beviser, der angiveligt skulle være gengivet urigtigt, eller den fejlbedømmelse, der skulle have ført til denne urigtige gengivelse.
- 132 Rådet har vedrørende det andet led af Niko Tubes og NTRP's andet anbringende præciseret, at Retten har fastslået, at hvis et selskab ikke underbygger en klage, »[kan oplysningerne] om dette selskab [...] derfor i princippet lades ude af betragtning ved gennemgangen af [EU-]erhvervsgrenens situation [...], for så vidt som udeladelse af disse oplysninger ikke påvirke[r] vurderingen«. Det er således ifølge Rådets opfattelse fejlagtigt, at Niko Tube og NTRP påstår, at Rettens vurdering ville gøre det muligt for en EU-producent blot at vælge, hvilke selskaber i dennes koncern der »ikke støtter klagen og ikke skal give oplysninger«.
- 133 Til det andet anbringendes tredje led har Rådet anført, at denne artikel overlader Unionens institutioner en bred skønsmargin og ikke kræver, at de sidstnævnte i hvert tilfælde angiver »virkningen« eller »rækkevidden« af det manglende samarbejde »i forhold til« salg og produktion hos den pågældende producent, der indgår i stikprøven, eller hele EU-erhvervsgrenen.
- 134 Til det andet anbringendes fjerde led har Rådet anført, at grundforordningens artikel 18, stk. 3, ikke kan anskues isoleret, men skal sammenholdes med stk. 1 i samme artikel, som fastsætter de betingelser, hvorefter institutionerne er bemyndigede til at tilsidesætte visse informationer. I betragtning af Rettens konklusion om, at de manglende oplysninger højst vedrørte 10% af EU-erhvervsgrenens samlede salg, og at antidumpingtolden var støttet på antidumpingmargen, som var klart mindre end skademargenen, har Rådet gjort gældende, at Retten med rette har fastslået, at denne institution ikke havde begået en åbenbar urigtig vurdering ved at fastslå, at de manglende oplysninger ikke havde fordrejet fastlæggelsen af skaden, og at den ikke havde tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3 og 5-7.
- 135 Som svar på det andet anbringendes femte led har Rådet gjort gældende, at disse påstande skyldes en forkert forståelse hos Niko Tube og NTRP af forholdet mellem den administrative undersøgelse og domstolsprøvelsen. I øvrigt er de faktiske omstændigheder og forklaringer, som er opregnet i punkt 158 i kontraappellen, alle støttet af beviser indhentet under den administrative procedure. Endelig er påstanden om angivelige utilstrækkelige oplysninger under undersøgelsen allerede blevet undersøgt og forkastet af Retten, og Niko Tube og NTRP henviser ikke til nogen retlig fejl, der behæfter disse konklusioner. De sidstnævnte bestrider i realiteten Rettens konklusioner vedrørende de faktiske omstændigheder, hvilket betyder, at de skal påvise, at Retten har gengivet de beviser, den blev forelagt, urigtigt, og som følge heraf præcist påpege de elementer, der er blevet urigtigt gengivet. De påstande, der er fremsat i punkt 189 i kontraappellen, er ikke understøttet af et eneste element og må derfor afvises fra realitetsbehandling.

- 136 Ifølge Rådet svarer sjette led, ifølge hvilket Retten har overskredet grænserne for sine beføjelser ved at overskride grænserne for domstolsprøvelsen, til det første anbringendes andet led i kontrappellen og kan heller ikke antages til realitetsbehandling.
- 137 Rådet har ligeledes gjort gældende, at det andet anbringendes syvende led, fremsat af Niko Tube og NTRP, som inden for rammerne af dette anbringende har gjort gældende, at Retten ikke begrundede sin dom tilstrækkeligt og begik en retlig fejl, ikke kan antages til realitetsbehandling, dels fordi argumenterne fremsat inden for rammerne af det syvende led ikke opfylder kravet til præcision i en appel, dels fordi Niko Tube og NTRP, når de anfægter Rettens betragtninger, skal godtgøre, at sidstnævnte har gengivet beviselementer, som den er blevet forelagt, urigtigt, og præcisere, hvad den angiveligt har gengivet urigtigt. Dertil kommer, at Retten ikke er forpligtet til at besvare ethvert argument, som parterne har gjort gældende i løbet af proceduren, især når argumenterne indirekte er blevet forkastet ved dens konklusioner.
- 138 Over for det klagepunkt, som Niko Tube og NTRP har gjort gældende inden for rammerne af deres andet anbringendes ottende led om, at Retten ikke tog stilling til et yderligere anbringende, som de havde gjort gældende, har Rådet gjort gældende, at selv om et sådant anbringende ikke er blevet gjort gældende, har Retten ikke desto mindre undersøgt, om der er sket en tilsidesættelse af Niko Tubes og NTRP's ret til forsvar i denne henseende, og har med rette konkluderet, at dette ikke er tilfældet.
- 139 Endelig har Rådet gjort gældende, at de argumenter, som Niko Tube og NTRP har gjort gældende inden for rammerne af deres anbringendes niende led om, at Retten har begået en retlig fejl i forbindelse med dens legalitetskontrol af anvendelsen af grundforordningens artikel 19, stk. 3, delvis må afvises og under alle omstændigheder er ubegrundede. Rådet har gjort gældende, at konklusionerne i den appellerede doms præmis 101, 107 og 108 ikke er behæftet med fejl og mere præcist ikke er begrundet med en forsinket begrundelse eller for sene beviser. Argumentet om, at Retten ikke har analyseret, om de ikke fortrolige sammendrag af flere selskabers besvarelser af spørgeskemaerne var tilstrækkelige, udgør et nyt anbringende og kan som følge heraf ikke antages til realitetsbehandling.
- 140 Ifølge Rådet kan påstanden om, at Retten har tilsidesat grundforordningens artikel 19, stk. 3, ikke antages til realitetsbehandling, idet Niko Tube og NTRP ikke præcist angiver de elementer af den appellerede dom, som de anfægter. Under alle omstændigheder er det rækkevidden af forordningens artikel 19, stk. 3, som fortolket af disse parter, der er retlig urigtig. Ordlyden »kan [...] lades ude af betragtning« betyder klart, at institutionerne ikke er forpligtet til at udelukke oplysninger, hvortil ingen fortrolige oplysninger er blevet givet, eller oplysninger, hvor en anmodning om fortrolig behandling ikke er blevet anset for begrundet. Tværtimod har institutionerne en bred skønsmargen i denne henseende. En part kan kun anmode om annullation af en antidumpingforanstaltning med den begrundelse, at Kommissionen har taget hensyn til fortrolige oplysninger, hvis den kan bevise, at denne hensyntagen har medført en tilsidesættelse af partens ret til forsvar.
- 141 Det endelige argument inden for rammerne af dette led om, at Retten ikke har anvendt kriteriet, hvorefter det tilkommer den at vurdere, om videregivelsen af oplysninger ville kunne have ført til et andet resultat, er ifølge Rådet ikke begrundet. Det er Rådets opfattelse, at en procedurefejl kun kan medføre annullation af en foranstaltning, hvis der er en mulighed for, at den administrative procedure ville have kunnet føre til et andet resultat, hvis denne uregelmæssighed ikke var blevet begået, således at denne fejl faktisk har ført til en tilsidesættelse af klagerens ret til forsvar. I denne henseende er det ikke tilstrækkeligt, at Niko Tube og NTRP i det foreliggende tilfælde på en abstrakt og generel måde gør gældende, at de ville kunne have fremsat nye argumenter, hvis de havde fået disse sammendrag under den administrative procedure.
- 142 Kommissionen støtter Rådets holdning. Især i forbindelse med det andet anbringendes første led, som Niko Tube og NTRP har gjort gældende i forbindelse med den påståede manglende undersøgelse af overtrædelsen af grundforordningens artikel 3, stk. 2, har Kommissionen gjort gældende, at Retten ikke har begrænset sin kontrol af den anfægtede forordning til overholdelsen af grundforordningens

artikel 18, stk. 3. Ifølge Kommissionen har Retten taget indvirkningen af den manglende besvarelse af spørgeskemaet fra tilknyttede selskaber i betragtning ved fastsættelsen af skaden. Selv om Niko Tube og NTRP antyder, at den omstændighed, at visse tilknyttede selskaber ikke har besvaret spørgeskemaet, har bevirket en udelukkelse af en »stor del« af EU-erhvervsgrenen, har denne omstændighed ifølge Kommissionen desuden ikke haft en indvirkning hverken på oplysningerne om de individuelle producenter eller på dem, som vedrører hele EU-erhvervsgrenen. Argumentet om, at Retten ikke har anvendt det rigtige kriterium, fordi den ikke har taget de manglende oplysninger vedrørende 12% af salget i EU-erhvervsgrenen med i betragtning, kan ifølge Kommissionen ikke antages til realitetsbehandling. Niko Tube og NTRP har ikke godtgjort, at Retten åbenbart har gengivet de fremlagte beviser urigtigt, og godtgør ikke en urigtig vurdering, der kunne have ført til denne angivelige urigtige gengivelse. I øvrigt er sondringen mellem »Fællesskabets erhvervsgren« og de »klagende fællesskabsproducenter« ubegrundet, for så vidt som begrebet »Fællesskabets erhvervsgren« henviser til en fællesskabserhvervsgren som defineret i punkt 140 i den anfægtede forordning, dvs. til klagende fællesskabsproducenter.

¹⁴³ Kommissionen har henvist til, at Niko Tube og NTRP med det andet anbringendes tredje led påstår, at for at vurdere, om manglende oplysninger giver anledning til »urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater« som omhandlet i grundforordningens artikel 18, stk. 3, er det nødvendigt at undersøge to punkter, dvs. dels virkningen af det manglende samarbejde fra de tilknyttede selskaber i »forhold til produktionen og salg hos de tilknyttede fællesskabsproducenter, der indgår i undersøgelsesstikprøven«, dels »den fulde betydning af det manglende samarbejde i forhold til den samlede produktion og salg hos Fællesskabets erhvervsgren«. Ifølge Kommissionen giver denne forordnings artikel 18, stk. 3, institutionerne en bred skønsmargen i vurderingen af, om ufuldstændige informationer ikke desto mindre gør det muligt at komme frem til et rimeligt korrekt resultat. Niko Tube og NTRP forklarer ikke, hvorfor Retten i denne sag burde have vurderet de manglende oplysninger i forhold til produktionen og det samlede salg i Unionens industrisektor. Deres eneste argument for grunden til, at det er nødvendigt at sammenligne de manglende oplysninger med salgsmængde og den tilknyttede producents produktion, er, at Retten kun har foretaget en sådan sammenligning i forhold til selskabet Acecsa. Dette betyder dog ifølge Kommissionen ikke, at Retten har begået en retlig fejl ved ikke at have foretaget den samme analyse for de øvrige selskaber.

¹⁴⁴ Kommissionen er af den opfattelse, at det andet anbringendes fjerde led vedrørende det angivelige afslag på at undersøge alle de kriterier, der er nævnt i grundforordningens artikel 18, stk. 3, ikke er begrundet. Niko Tube og NTRP har ikke ført bevis for, at denne forordnings artikel 18, stk. 3, kræver, at institutionerne ser bort fra ufuldstændige oplysninger, hvis selskabet ikke har handlet efter sin bedste evne. For så vidt angår betydningen af de manglende oplysninger for fastsættelsen af skaden mangler Niko Tube og NTRP at påvise, at de manglende informationer havde en indvirkning på andre relevante faktorer for skaden, således at den fastsættelse af skaden, som institutionerne foretog, var behæftet med fejl. Kommissionen har især henvist til oplysningerne vedrørende selskabet VMOG Tyskland, der var anført i V & M Tysklands svar på spørgeskemaet.

Domstolens bemærkninger

¹⁴⁵ Kontraappellens andet anbringende omhandler den appellerede doms begrundelser vedrørende konsekvenserne af manglende besvarelse af Kommissionens spørgeskemaer til selskaber tilknyttet EU-producenter. Det er inddelt i ni led. Otte af disse led omhandler den appellerede doms præmis 88-112, dvs. begrundelserne for denne dom, der findes under overskriften »tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3, 5, 6 og 7«. Det niende led vedrører Rettens undersøgelse i den appellerede doms præmis 130-135 om en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 19, stk. 3.

¹⁴⁶ Alle otte led af det andet anbringende i kontraappellen vedrørende retlige fejl i forbindelse med undersøgelsen af Niko Tubes og NTRP's anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3 og 5-7, vedrørende fastsættelsen af skaden, undersøges samlet.

- 147 Det bemærkes, at i det foreliggende tilfælde er antidumpingtolden, som Niko Tube og NTRP er blevet pålagt, blevet fastsat på grundlag af deres dumpingmargen, dvs. 25,7%, og ikke på skademargenen på 57%, eftersom grundforordningens artikel 9, stk. 4, fastsætter reglen om den mindste told, og den pågældende skademargen var højere end dumpingmargenen. I den appellerede doms præmis 111 har Retten vurderet, at mens skadesmargenen var støttet på de salgspriser, som EU-producenterne anvendte i forhold til selskaberne VMOG Det Forenede Kongerige og Productos Tubulares samt de til Dalmine knyttede selskaber, udgjorde salgene til disse selskaber op til 10% af EU-erhvervsgrenens samlede salg. Det ville derfor ifølge Retten have været nødvendigt, at disse tilknyttede selskabers salgspriser ville have været helt uforholdsmæssige i forhold til de andre salgspriser, der blev taget i betragtning inden for rammerne af beregningen af skadesmargenen, for at sidstnævnte ville blive fastsat til et lavere niveau end dumpingmargenen. Som følge heraf har Retten i den appellerede doms præmis 112 konstateret, at Rådet ikke har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, da det lagde til grund, at den omstændighed, at manglende indgivelse af en besvarelse af spørgeskemaet fra de selskaber, der er tilknyttet EU-producenterne, ikke fordrejede hverken fastlæggelsen af skaden eller beregningen af skadesmargenen, og at denne institution ikke havde tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3 og 5-7.
- 148 Med dette anbringendes første led har Niko Tube og NTRP gjort gældende, at Retten ikke har foretaget en korrekt undersøgelse af det anbringende, der blev gjort gældende i første instans vedrørende en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2, idet den har lagt mere vægt på overholdelsen af grundforordningens artikel 3, stk. 2, end på overtrædelsen af denne forordnings artikel 18, stk. 3. Ydermere kræver denne forordnings artikel 3, stk. 2, at fastsættelsen af skaden er begrundet i positive beviselementer. Niko Tube og NTRP gør imidlertid gældende, og såfremt Retten havde anvendt det passende kriterium og havde undersøgt omfanget af de manglende oplysninger på grund af EU-erhvervsgrenens manglende samarbejde i sagen, ville den have konstateret, at fastsættelsen af skaden ikke var understøttet af positive beviselementer. Ifølge disse parter gør andre indicier det muligt at vurdere, at det generelle niveau for manglende samarbejde var tættere på 20%.
- 149 Det fremgår af den appellerede doms præmis 89, at Retten som svar på de argumenter, der blev fremsat i den henseende i første instans af Niko Tube og NTRP, har undersøgt spørgsmålet, om den omstændighed, at selskaberne med tilknytning til de fællesskabsproducenter, der var omfattet af stikprøven, ikke havde besvaret spørgeskemaet, indebar et mangel på samarbejde for så vidt angår disse producenter, der har fordrejet resultatet af skadesvurderingen i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3 og 5-7.
- 150 Retten har i den appellerede doms præmis 90 med rette bemærket, at det fremgår af grundforordningens artikel 18, stk. 3, at der ikke kan ses bort fra de oplysninger, der fremlægges i en anden form, eller i et andet dokument, end ved en besvarelse af Kommissionens spørgeskema, når de betingelser, der er omhandlet i denne artikel, er opfyldt. I den appellerede doms præmis 91 har Retten således fastslået, at når en part har undladt at indsende en besvarelse af spørgeskemaet, men har givet oplysninger i et andet dokument, kan den pågældende part ikke kritiseres for manglende samarbejde, forudsat, for det første, at eventuelle mangler ikke har en sådan karakter, at det er urimeligt vanskeligt at nå frem til nogenlunde pålidelige konklusioner, for det andet, at oplysningerne er fremlagt i passende tid, for det tredje, at de kan kontrolleres, og, for det fjerde, at den pågældende part har handlet efter bedste evne.
- 151 I betragtning af disse konstateringer er det med rette, at Retten i den appellerede doms præmis 92 har fastslået, at en EU-producent, der blev undersøgt i stikprøven, ikke bliver betragtet som usamarbejdsvillig, hvis manglerne i de fremlagte oplysninger, som skyldes, at et selskab, der er knyttet til denne, har undladt at indsende en besvarelse af Kommissionens spørgeskema, ikke har haft nogen væsentlig indvirkning på undersøgelsen.
- 152 Det følger heraf, at Retten ikke har tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 2, som Niko Tube og NTRP har påstået inden for rammerne af dette appelanbringendes første led, navnlig for så vidt som den i forbindelse med anvendelsen af grundforordningens artikel 18, stk. 3, har fastslået, at

oplysningerne vedrørende en sådan producent ikke automatisk skal udelukkes fra at blive taget i betragtning ved beregningen af skaden for EU-erhvervsgrænsen. Følgelig skal dette anbringendes første led forkastes.

- 153 Før dette anbringendes andre led behandles, bemærkes, at Retten for så vidt angår skadesmargenen i den appellerede doms præmis 111 har fastslået, at »i medfør af grundforordningens artikel 9, stk. 4, hvori reglen om den lavere told er fastsat, anvendes skadesmargenen kun til at bestemme størrelsen af antidumpingtolden, når dumpingmargenen er højere end skadesmargenen. I den foreliggende sag var den antidumpingtold, der blev pålagt [Niko Tube og NTRP], støttet på [sidstnævntes] antidumpingmargin, nemlig 25,7%, og ikke på skadesmargenen på 57%«.
- 154 Retten har efterfølgende fastslået, at såfremt »det antages, at skadesmargenen var støttet på de salgspriser, som fællesskabsproducenterne anvendte i forhold til VMOG Det Forenede Kongerige, Productos Tubulares og de til Dalmine knyttede selskaber, udgjorde salgene til disse selskaber op til 10% af fællesskabsproducenternes samlede salg. Det ville derfor have været nødvendigt, således som Rådet har gjort gældende, at disse tilknyttede selskabers salgspriser skulle have været helt uforholdsmæssige i forhold til de andre salgspriser, der blev taget i betragtning inden for rammerne af beregningen af skadesmargenen, for at sidstnævnte skulle fastsættes til et lavere niveau end dumpingmargenen«.
- 155 Rettens konstateringer er begrundede, og som generaladvokaten i øvrigt har anført i punkt 256 i forslaget til afgørelse, har Niko Tube og NTRP ikke gjort nogen retlig fejl gældende vedrørende Rettens argumentation i den appellerede doms præmis 111.
- 156 Som generaladvokaten dog ligeledes har anført i punkt 254 i forslaget til afgørelse, er det kun, hvis Rettens analyse er behæftet med en retlig fejl, at de øvrige klagepunkter mod Rettens bedømmelse vedrørende bestemmelsen af skaden kan tages til følge. Det tilføjes i den henseende, at Retten i den appellerede doms præmis 102 ligeledes har fastslået, at Acecas køb af det omhandlede produkt ikke udgjorde mere end 1% af fællesskabsproducenternes samlede salg, og i denne doms præmis 98 og 103 henholdsvis har fastslået, at VMOG Tysklands salg og produktion og Almesas salgsvolumen allerede var taget i betragtning i de oplysninger som henholdsvis V & M Tyskland og Tubos Reunidos SA indsendte.
- 157 Dette appelanbringendes andet til sjette led vedrører således Rettens forkastelse af anbringenderne fremsat i første instans af Niko Tube og NTRP, der udelukkende vedrørte behandlingen af oplysninger vedrørende de tilknyttede selskaber, som Retten udtrykkeligt har nævnt i den appellerede doms præmis 111, eller et af de tre selskaber, der er nævnt i denne doms foregående præmis. Det er dog netop disse selskaber, som hver især er knyttet til en europæisk producent, som er nævnt i den appellerede doms præmis 93 og 94, som de selskaber, der ikke har indsendt en besvarelse på Kommissionens spørgeskema, i det mindste i rette tid.
- 158 Det må konstateres, at selv hvis de anbringender, som Niko Tube og NTRP har fremsat inden for rammerne af dette anbringendes andet til sjette led, blev taget til følge, ville denne afgørelse ikke bevirke, at den appellerede dom var behæftet med en retlig fejl, og kan derfor ikke medføre en ophævelse af samme dom, til trods for, at de anfægter Rettens begrundelse anført i nævnte doms præmis 98, 102, 103 og 111 vedrørende den marginale karakter, eller den integration af oplysninger indsendt til Kommissionen af moderselskaberne til de omhandlede tilknyttede selskaber, af handler vedrørende det omhandlede produkt foretaget af de sidstnævnte, og det er således hverken anfægteligt eller anfægtet, at de ikke har haft en afgørende indflydelse på beregningen af antidumpingtolden. Det følger heraf, at det andet anbringende af kontraappellen, selv hvis det antages, at et af leddene fra det andet til det sjette led var begrundet, under alle omstændigheder ikke ville kunne føre til ophævelse af den appellerede dom, således at dette anbringende er uvirksomt. Ethvert af det andet til sjette led må derfor forkastes.

- 159 Med dette anbringendes syvende led har Niko Tube og NTRP gjort gældende, at Retten har givet en utilstrækkelig begrundelse og foretaget en fejlagtig vurdering, idet den til støtte for sin afgørelse har anvendt visse beviser og ikke andre uden at forklare sine valg. Retten har ligeledes gengivet de beviser, som Niko Tube og NTRP har fremlagt til støtte for deres påstand, urigtigt.
- 160 Det bemærkes, at det ikke tilkommer Domstolen i en appelsag at erstatte Rettens vurdering af faktiske omstændigheder med sin egen. I denne forbindelse tilkommer det ikke Domstolen at kritisere Rettens valg i forbindelse med denne prøvelse, navnlig, når den har valgt at støtte sig på visse beviser og forkaste andre, medmindre den konstaterer, at Retten har gengivet beviserne urigtigt ved konstateringer, der tilsidesætter deres rette indhold. Dette er ikke tilfældet, når Niko Tube og NTRP i forbindelse med dette led af dette anbringende kun anfægter Rettens vilkårlige valg mellem beviser, der angiveligt er modstridende, men ikke har gjort gældende, at de omhandlede konstateringer modsiger de beviser, som Retten har støttet sin afgørelse på.
- 161 For så vidt angår påstanden om en mangelfuld begrundelse tilkommer det ikke Domstolen at kræve, at Retten begrunder hvert enkelt valg af beviser frem for andre til støtte for sin afgørelse. En anden afgørelse ville svare til at erstatte Rettens vurdering af disse elementer med Domstolens egen vurdering, hvilket falder uden for Domstolens kompetence. Det følger af det ovenstående, at kontrappellens andet anbringendes syvende led skal forkastes.
- 162 Niko Tube og NTRP har i øvrigt med dette anbringendes ottende led gjort gældende, at Retten ikke har prøvet det yderligere anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar, som de havde gjort gældende for denne instans. Det fremgår imidlertid af punkt 55 og 56 i Niko Tubes og NTRP's replik i første instans, at det argument, der blev gjort gældende for Retten, vedrørte anvendelsen af grundforordningens artikel 19, stk. 3, og ikke en tilsidesættelse af retten til forsvar.
- 163 Med dette anbringendes niende led har Niko Tube og NTRP dog gjort andre klagepunkter gældende direkte vedrørende den påståede tilsidesættelse af denne forordnings artikel 19, stk. 3, dvs. for det første, at Retten har støttet sig på konklusioner, som var urigtige, idet de var baseret på en for sen begrundelse og for sent fremsatte beviser, for det andet, at den ikke har undersøgt, om sammendragene af flere selskabers ikke-fortrolige besvarelser af spørgeskemaet var tilstrækkelige, og for det tredje, at Retten har fortolket nævnte artikel 19, stk. 3, urigtigt, i det omfang den dels ikke har taget hensyn til en bevidst tilbageholdelse af ikke-fortrolige oplysninger, og at Niko Tube og NTRP i forbindelse med den administrative procedure dels ville kunne have opnået et bedre resultat, hvis de havde fået de pågældende fortrolige oplysninger.
- 164 Ifølge ordlyden af grundforordningens artikel 19, stk. 1, skal oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige, eller som er stillet til rådighed på et fortroligt grundlag af parter i en undersøgelse, når ønsket herom er berettiget, behandles fortroligt af myndighederne. Stk. 2 i denne bestemmelse fastsætter navnlig at, berørte parter, som afgiver fortrolige oplysninger, kan afkræves ikke-fortrolige sammendrag heraf. Ifølge stk. 3 i samme artikel anses en anmodning om fortrolig behandling ikke for berettiget, og er den, der meddeler oplysningerne, enten ikke rede til at stille oplysningerne til rådighed eller til at tillade, at de fremlægges i generaliseret form eller i sammendrag, kan disse oplysninger lades ude af betragtning, medmindre det på relevant grundlag og passende måde kan godtgøres, at oplysningerne er korrekte.
- 165 I det foreliggende tilfælde har Retten i den appellerede doms præmis 130 fastslået, at ordlyden af grundforordningens artikel 19, stk. 3, ikke fastsætter, at Kommissionen blot kan vælge at se bort fra fortrolige oplysninger, vedrørende hvilke der ikke foreligger et ikke-fortroligt sammendrag. I den appellerede doms præmis 131 har Retten fastslået, at Kommissionens benyttelse af oplysninger, vedrørende hvilke der ikke er fremlagt et ikke-fortroligt sammendrag, kun kan gøres gældende som begrundelse for annullation af en antidumpingforanstaltning af parter i sådan antidumpingprocedure, hvis de kan godtgøre, at benyttelsen af disse oplysninger har udgjort en tilsidesættelse af deres ret til forsvar.

- 166 I den appellerede doms præmis 132-135 har Retten udledt af disse betragtninger, at under alle omstændigheder ville meddelelsen af ikke-fortrolige versioner til Niko Tube og NTRP af selskabet VMOG Det Forenede Kongeriges besvarelse af spørgeskemaet, Productos Tubulares' svar på spørgeskemaet for stikprøven og e-mailen af 24. maj 2006 ikke have kunnet ændre resultatet af den administrative procedure, idet disse oplysninger var uden indflydelse på fastsættelsen af skaden.
- 167 Det bemærkes for det første, at i det omfang Niko Tube og NTRP har henvist til den angiveligt for sene begrundelse og beviser, som Retten har støttet sig på i den appellerede doms præmis 135, med en henvisning til dennes præmis 101, 107 og 108, har de nøjedes med at anføre, at de har bestridt konstateringerne i disse præmisser i andre dele af deres appel uden i den forbindelse at fremsætte et selvstændigt klagepunkt.
- 168 Niko Tube og NTRP har for det første kritiseret Retten for ikke i listen over de dokumenter, der er opregnet i den appellerede doms præmis 132, og som den havde konstateret, at der var udarbejdet ikke-fortrolige sammendrag af, at have kontrolleret, om disse sammendrag ville have gjort det muligt for dem at opnå et tilstrækkeligt kendskab til det vigtigste indhold af det eller de pågældende dokumenter.
- 169 Som Kommissionen imidlertid har gjort gældende i sit svarskrift til kontraappellen, kan denne argumentation ikke bruges i forbindelse med anbringendet i første instans, der blot vedrørte de pågældende dokumenters uantagelighed som beviselementer, med den begrundelse, at disse dokumenter indeholdt fortrolige oplysninger, som der ikke var udarbejdet noget ikke-fortroligt sammendrag af. Det tilkom således ikke Retten at kontrollere indholdet af hvert af disse dokumenter, da den havde konstateret, at der var udarbejdet ikke-fortrolige sammendrag i henhold til grundforordningens artikel 19, stk. 2. Det følger heraf, at dette argument ikke kan tages til følge inden for rammerne af denne appel.
- 170 For det andet har Niko Tube og NTRP i det væsentlige påstået, at Retten ikke har undersøgt det egentlige klagepunkt om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 19, stk. 3, men blot har vurderet, om Kommissionens anvendelse af de fortrolige oplysninger nævnt i den appellerede doms præmis 133, uden at der findes ikke-fortrolige udgaver, har udgjort en tilsidesættelse af deres ret til forsvar.
- 171 Det skal i denne henseende bemærkes, at grundforordningens artikel 19, stk. 3, omhandler forholdet mellem den berørte part, der meddeler fortrolige oplysninger og ikke er rede til at tillade, at de fremlægges i sammendrag, og den institution, der har ansvaret for antidumpingundersøgelsen, som kan beslutte, at disse oplysninger kan lades ude af betragtning, medmindre det på relevant grundlag og passende måde kan godtgøres, at disse oplysninger er korrekte. Når den institution, der har ansvaret for undersøgelsen, har besluttet, at de pågældende oplysninger kan anvendes, hvilket den har mulighed for i henhold til grundforordningen, er det spørgsmål, der står tilbage med hensyn til de øvrige interesserede parter, der deltager i undersøgelsen, netop, om en sådan anvendelse kan påvirke deres ret til forsvar.
- 172 Som generaladvokaten ganske vist har bemærket i punkt 293 i forslaget til afgørelse, har Retten ikke formelt ændret det af Niko Tube og NTRP i første instans fremførte anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 19, stk. 3, der i virkeligheden vedrører en tilsidesættelse af retten til forsvar, men disse selskaber kan ikke kritisere Retten for ikke at have gjort det. Ved i den appellerede doms præmis 133-135 at have kontrolleret, om Kommissionens anvendelse af de fortrolige oplysninger opregnet i den appellerede doms præmis 133, uden at der findes ikke-fortrolige udgaver, har medført en tilsidesættelse af retten til forsvar, har Retten fortolket anbringendet om annullation på en måde, der gjorde den anvendelig, hvilket den var berettiget til at gøre.
- 173 For det tredje har Niko Tube og NTRP gjort gældende, at Retten, som den har gjort i den appellerede doms præmis 135, ifølge disse parter ikke kunne fastslå, at meddelelsen til disse selskaber af ikke-fortrolige udgaver af VMOG Det Forenede Kongeriges besvarelse af spørgeskemaet, Productos

Tubulares' svar på spørgeskemaet til den oprindelige stikprøve og e-mailen af 24. maj 2006 om selskabet Tenaris West Afrika, ikke ville have haft nogen mulighed for at ændre resultatet af den administrative procedure.

- 174 I denne forbindelse skal det bemærkes, at Retten, efter i den appellerede doms præmis 133 at have identificeret ovennævnte dokumenter, af hvilke der ikke fandtes et ikke-fortroligt sammendrag, i dennes præmis 134 præciserede, at tilsidesættelsen af retten til aktindsigt i sagsakterne vedrørende undersøgelsen ifølge Domstolens praksis kun kan medføre annullation af den anfægtede forordning, såfremt der havde været en – selv begrænset – mulighed for, at den administrative procedure kunne have fået et andet udfald, såfremt den berørte virksomhed havde kunnet påberåbe sig dokumentet under nævnte procedure. Denne konstatering udgør ikke en retlig fejl.
- 175 Ved anvendelsen af den bebudede undersøgelse i sagen har Retten i den appellerede doms præmis 135 fastslået, at »[i] denne sag har [Niko Tube og NTRP] anført, at de har behov for disse dokumenter for at godtgøre, at den omstændighed, at VMOG Det Forenede Kongerige, [Productos Tubulares] og Tenaris West Afrika ikke har besvaret spørgeskemaet, har fordrejet fastlæggelsen af skaden. Det er imidlertid i præmis 101, 108 og 107 ovenfor blevet konstateret, at Rådet ikke anlagde noget åbenbart urigtigt skøn, da det lagde til grund, at den omstændighed, at Productos Tubulares, VMOG Det Forenede Kongerige og Tenaris West Afrika ikke havde besvaret spørgeskemaet, eller at svarene ikke blev taget i betragtning, ikke påvirkede fastlæggelsen af skaden. Følgelig ville fremlæggelsen for [Niko Tube og NTRP] af de ikke-fortrolige udgaver af VMOG Det Forenede Kongeriges besvarelse af spørgeskemaet, Productos Tubulares besvarelse af spørgeskemaet til den oprindelige stikprøve og e-mailen af 24. maj 2006 ikke have medført nogen mulighed for, at den administrative procedure ville have ført til et andet resultat«.
- 176 Til anfægtelse af denne konklusion har Niko Tube og NTRP i deres kontraappel blot fremført, at selv om det er ubestridt, at de havde kunnet gøre sig bekendt med de omtvistede dokumenter under sagen ved Retten, er det meget sandsynligt, at med en rettidig meddelelse af de relevante oplysninger ville de have haft mulighed for at formulere argumenter og bevisementer, der kunne have ændret resultatet, og at de kun, hvis de havde været i besiddelse af disse oplysninger, havde kunnet vælge, om de i den henseende ville fremsætte et synspunkt eller ej. Disse betragtninger opfylder ikke kravet om, at den retlige fejl, som Rettens konklusion skulle være behæftet med, skal påvises. De indeholder heller ikke den mindste angivelse af, hvordan Retten skulle have foretaget en urigtig gengivelse af bevisementerne, således at meddelelsen af de omtvistede dokumenter til Niko Tube og NTRP under den administrative procedure kunne have bevirket, at denne procedure ville have fået et andet resultat, end den gjorde.
- 177 For det fjerde bør det argument, hvorefter Retten skulle have tilsidesat Niko Tube og NTRP's ret til forsvar i den appellerede doms præmis 132 og 135, forkastes. I præmis 132 opregnes blot de fortrolige dokumenter, for hvilke der er udarbejdet en ikke-fortrolig udgave, og de dokumenter, for hvilke der ikke er udarbejdet en sådan udgave. Som Niko Tube og NTRP erkender i punkt 194 og 209 i deres kontraappel, har de haft mulighed for at fremsætte bemærkninger til de i den appellerede doms præmis 135 nævnte dokumenter under sagsbehandlingen ved Retten.
- 178 På baggrund af alle disse betragtninger skal det andet anbringendes niende led i kontraappellen, og derfor hele anbringendet, forkastes.

Det tredje anbringende i kontraappellen

Parternes argumentation

- 179 Vedrørende den delvise forkastelse af det fjerde anbringende, som de havde anført til støtte for deres sagsanlæg i første instans, har Niko Tube og NTRP gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved at fastslå, at Sepco havde handlet som en agent, der arbejder på provisionsbasis. Den omstændighed, at kapitaldeltagelsen ikke var den samme mellem Sepco og Niko Tube på den ene side og mellem Sepco og NTRP på den anden side, betød ikke, at Sepco i sine forbindelser med Niko Tube havde udøvet funktioner svarende til en agent, der arbejder på provisionsbasis. Desuden er alene den omstændighed, at der findes et købs- og salgsforhold mellem en eksportør og dennes tilknyttede distributionsselskab, efter Niko Tubes og NTRP's opfattelse ikke tilstrækkeligt til, at sidstnævntes margin skal behandles som en provision i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Det relevante kriterium er kriteriet om sammenligneligheden af distributionsselskabets funktioner med dem, der udøves af en kommissionær. Under alle omstændigheder er Rettens konklusioner vedrørende Niko Tube fejlagtige, da de er baseret på faktiske omstændigheder og en argumentation, som er fremført efter afslutningen af den administrative procedure.
- 180 Rådet og Kommissionen er af den opfattelse, at det tredje anbringende ikke kan antages til realitetsbehandling. Ifølge disse institutioner har Niko Tube og NTRP ikke fremlagt beviser for sidstnævntes kontrol af det påståede distributionsselskab, hvilket udgør en forudgående betingelse for at konkludere, at der foreligger en enkelt økonomisk enhed. Følgelig har Retten med rette afvist søgsmålets fjerde anbringende.

Domstolens bemærkninger

- 181 Niko Tube og NTRP har i det væsentlige bestridt begrundelserne i den appellerede doms præmis 187, 188 og 189, på grundlag af hvilke Retten i nævnte doms præmis 190 har forkastet anbringendes fjerde led vedrørende et åbenbart urigtigt skøn ved anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i).
- 182 Det bemærkes, at Retten i den appellerede doms præmis 190 har taget dette led af det fjerde anbringende til følge, hvorefter Rådet foretog en justering af den af Sepco anvendte eksportpris inden for rammerne af transaktioner vedrørende rør fremstillet af NTRP. Dette samme led blev i det øvrige forkastet, dvs. for så vidt som det vedrører den foretagne justering af den af Sepco anvendte eksportpris inden for rammerne af transaktioner vedrørende rør fremstillet af Niko Tube.
- 183 Det bemærkes i denne henseende, at Niko Tube og NTRP læser den appellerede dom forkert, når de påstår, at Retten har fastslået, at der kun kunne foreligge kontrol, hvis Sepco og Niko Tube havde de samme endelige ejere. Det må således fastslås, at Retten i den appellerede doms præmis 188-189 blot har efterprøvet, om Sepco, således som Niko Tube og NTRP påstod, var kontrolleret af Niko Tube, eller om de begge to blev kontrolleret fælles, ved at undersøge disse selskabers kapitalstruktur. Retten har ikke fastslået, at en kontrol kun kunne foreligge, hvis de to pågældende selskaber selv havde udgjort »endelige ejere«, og dette argument skal derfor forkastes.
- 184 Niko Tube og NTRP fortolker også den appellerede doms præmis 187 urigtigt, når de påstår, at Retten har fastslået, at alene den omstændighed, at der foreligger et købs- og -salgsforhold mellem en eksportør og dennes tilknyttede selskab, er tilstrækkeligt til, at sidstnævntes fortjenstmargen behandles som en provision. Passagen i den pågældende præmis i den anfægtede dom præciserer, at et sådant forhold ikke er relevant ved påvisningen af, at Sepco udøver funktioner, der er sammenlignelige med dem, der udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis. Denne passage vedrører ydermere ikke Sepcos transaktioner for Niko Tube, men derimod Sepcos transaktioner for NTRP.

- 185 I realiteten er begrundelserne for afvisningen af Niko Tubes og NTRP's påstand ikke baseret på, om der findes et købs- og salgsforhold mellem producenten og det tilknyttede selskab, men på fraværet af overbevisende holdepunkter for Niko Tubes kontrol over Sepco eller for en fælles kontrol over de to selskaber. I denne forbindelse har Niko Tube og NTRP på ingen måde præciseret, hvilke elementer i sagsakterne Retten skulle have gengivet urigtigt eller undladt at tage i betragtning, og som kunne have ændret dens bedømmelse i den appellerede doms præmis 188 og 189, hvoraf i det væsentlige fremgår, at den omstændighed, at Niko Tube og NTRP havde tre aktionærer til fælles, herunder NTRP's moderselskab, ikke gjorde det muligt at påvise, at SEPCO var under Niko Tubes kontrol, eller at der fandtes en fælles kontrol over disse to selskaber, men kun gjorde det muligt at fastslå, at der fandtes en indirekte forbindelse mellem de to sidstnævnte selskaber.
- 186 Den omstændighed, at Retten har undladt at besvare argumentet om, at Sepcos repræsentanter var til stede under kontrolbesøgene i Niko Tubes lokaler under undersøgelsesproceduren, beviser intet i sig selv og kan ikke ændre denne analyse.
- 187 Endelig har Niko Tube og NTRP heller ikke anført, hvilke nye elementer Retten skulle have lagt til grund for delvist at forkaste deres anbringende fremsat i første instans.
- 188 I lyset af det ovenstående skal kontraappellens tredje anbringende om en urigtig retsanvendelse i forbindelse med anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), med hensyn til Sepcos transaktioner vedrørende rør fremstillet af Niko Tube forkastes.

Sagens omkostninger

- 189 Procesreglementets artikel 122, stk. 1, bestemmer, at såfremt der ikke gives appellanten medhold, eller såfremt der gives appellanten medhold, og Domstolen endeligt afgør sagen, træffer den afgørelse om sagens omkostninger. Ifølge samme reglements artikel 69, stk. 2, der i medfør af dette reglements artikel 118 finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Samme reglements artikel 69, stk. 3, første afsnit, bestemmer imidlertid, at Domstolen kan fordele omkostningerne eller bestemme, at hver part skal bære sine egne omkostninger, såfremt en eller flere af parternes påstande forkastes. Da alle parter anbringender delvist er blevet forkastet, bør hver part bære sine egne omkostninger for nærværende instans.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Tredje Afdeling):

- 1) **Rådet for Den Europæiske Unions hovedappel forkastes.**
- 2) **Europa-Kommissionens hovedappel forkastes.**
- 3) **Kontraappellen fremsat af Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) og Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) forkastes.**
- 4) **Parterne bærer hver deres egne omkostninger.**

Underskrifter